

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 11. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 27. november 2009
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133
Til stede: Michael Aastrup Jensen (V), Malou Aamund (V), Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Benny Engelbrecht (S), Meta Fuglsang (SF), Hanne Agersnap (SF), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Eigil Andersen (SF), Lone Dybkjær (RV) fungerende formand, Bjarne Laustsen (S), Frank Aaen (EL)

Desuden deltog: Økonomi- og erhvervsminister Lene Espersen, finansminister Claus Hjorth Frederiksen, videnskabsminister Helge Sander, sundhedsminister Jacob Axel Nielsen, beskæftigelsesminister Inger Støjberg (assisteret af kontorchef Ole Bondo Christensen), indenrigs- og socialminister Karen Ellemann, justitsminister Brian Mikkelsen (assisteret af kontorchef Carsten Kristian Vollmer) og integrationsminister Birthe Rønn Hornbech

Lone Dybkjær fungerede som formand

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 2982 (konkurrenceevne – indre markedsdelen) den 3.-4. december 2009**

Dagsordenspunkt 1 hører under Justitsministeriets ressort og blev forelagt af økonomi- og erhvervsministeren.

Dagsordenspunkt 2-6 og 13 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort og blev forelagt af økonomi- og erhvervsministeren.

Dagsordenspunkterne 7-11 hører under Videnskabsministeriets ressort og blev forelagt af videnskabsministeren under punkt 5 på Europaudvalgets dagsorden.

Formanden (Lone Dybkjær) sagde ved mødets begyndelse, at på grund af den meget lange dagsorden ville hun lede mødet på en lidt hård facon, således at der efter de to første runder, hvor der var mulighed for lidt længere indlæg, kun ville blive givet ordet til korte bemærkninger.

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil præsentere 8 sager i dag, hvoraf 6 er på dagsordenen for rådsmødet den 3.-4. december.

To af sagerne forelægger jeg med henblik på forhandlingsoplæg. Det er forslaget om det europæiske private selskab og forslaget om et forbedret patent-system for Europa.

Jeg vil orientere udvalget om de øvrige sager, der er på dagsordenen for rådsmødet på mit område.

1. Forslag til direktiv om forbrugerrettigheder

– *Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0614

Rådsmøde 2982 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Rådsmøde 2982 – bilag 4 (rev. samlenotat side 2)

KOM (2008) 0614 – bilag 5 (grundnotat af 10/11-09)

Rådsmøde 2982 – bilag 3 (henvendelse af 24/11-09 fra Forbrugerrådet)

KOM (2008) 0614 – bilag 2 (henvendelse af 29/8-09 fra Forbrugerrådet)

KOM (2008) 0614 – bilag 3 (dokumenter fra Kommissionen vedr. direktivforslaget)

KOM (2008) 0614 – bilag 4 (kommentarer fra Kommissionen) (fortroligt)

KOM (2008) 0614 – bilag 6 (henvendelse af 16/11-09 fra DI)

KOM (2008) 0614 – svar på spørgsmål 1

EU-note (09) – E 9 (notat af 19/11-09 om direktivforslaget)

Økonomi- og erhvervsministeren: Der er tale om et meget vigtigt og ganske omfattende direktivforslag, som – hvis det bliver vedtaget i sin nuværende form – vil få stor betydning for forbrugerbeskyttelsen.

F.eks. vil det medføre højere forbrugerbeskyttelse på nogle områder og lavere forbrugerbeskyttelse på andre områder.

Det vil være for omfattende at gennemgå alle områderne her. For en nærmere gennemgang henviser jeg derfor til det omfattende grundnotat om direktivforslaget, som Europaudvalget har modtaget den 10. november 2009.

I dag vil jeg koncentrere mig om de væsentligste ændringer i forhold til den nuværende EU-regulering.

Den vigtigste ændring er, at der er tale om et totalharmoniseringsdirektiv. Det er en ændring i forhold til nu, hvor EU-reguleringen bygger på minimumsharmonisering.

Selv om ens regler i hele EU selvfølgelig kan have fordele for både erhvervslivet og forbrugerne, er regeringen ikke udelte begejstret for totalharmonisering på forbrugerområdet.

Det skyldes blandt andet, at direktivets formulering medfører, at forståelsen og rækkevidden af bestemmelserne giver anledning til tvivl.

Status i arbejdet er, at man i arbejdsgruppen endnu ikke har taget hul på den principielle drøftelse om, hvordan totalharmoniseringen eventuelt skal gennemføres i direktivet. Europaudvalget vil derfor få lejlighed til på et senere tidspunkt at høre nærmere om dette vigtige punkt.

Hertil kommer, at der er mange uklarheder – og at uenigheden er så stor blandt medlemsstaterne, at arbejdet kun går meget langsomt frem.

For at komme videre i arbejdsgruppens forhandlinger har det svenske formandskab derfor foreslået en politisk drøftelse af fire afgrænsede emner på rådsmødet.

Det første spørgsmål angår, om der bør ske en udvidelse af definitionen i den nuværende EU-lovgivning på kontrakter indgået uden for fast forretningssted. Det kunne f.eks. være aftaler, der bliver indgået i forbrugers hjem eller på forbrugers arbejdsplads.

Hertil er der at sige, at den danske definition rent faktisk er bredere end den, som fremgår af EU-lovgivningen i dag. Denne bredere definition synes ikke at have givet anledning til problemer i praksis. Alt afhængig af, hvordan definitionen til slut bliver formuleret, vil Danmark derfor godt kunne leve med en udvidelse.

Det andet spørgsmål vedrører, om der for fjernsalgskontrakter – f.eks. telefon- og internetsalg – og kontrakter indgået uden for fast forretningssted bør gælde en fortrydelsesfrist på 14 dage, og om reglerne om udøvelse af fortrydelsesretten bør harmoniseres. Det kunne f.eks. være regler om, at forbrugeren skriftligt skal orientere den erhvervsdrivende om, at han eller hun vil udnytte fortrydelsesretten.

I Danmark har vi i forbrugeraftaleloven allerede en fortrydelsesfrist på 14 dage for fjernsalgskontrakter og kontrakter indgået uden for fast forretningssted. Vi mener, at det i sig selv er en fornuftig frist, som både tilgodeser hensynene til forbrugerne og erhvervslivet. Vi har derfor heller ikke som sådan noget imod, at man tilstræber en 14-dages fortrydelsesfrist på EU-niveau.

Derimod er vi mere skeptiske over for at indføre harmoniserede regler om udøvelsen af fortrydelsesretten. Det kommer naturligvis an på, hvordan reglerne herom bliver formuleret, men umiddelbart har vi svært ved at se, hvordan man kan lave fælles regler på dette område.

Det tredje spørgsmål, formandskabet vil drøfte på rådsmødet, er, om arbejdet med at udarbejde regler om forbrugerrettigheder, der kun gælder i forbindelse med købsaftaler – altså i forbindelse med forbruger køb – bør fortsætte.

Det drejer sig blandt andet om regler om, hvornår levering anses for at være sket, altså hvornår den erhvervsdrivende har stillet varen til rådighed for forbrugeren. I forlængelse heraf angår det også regler om, hvornår risikoen overgår fra den erhvervsdrivende til forbrugeren. Risikoens overgang er ensbetydende med, hvornår det ikke længere er den erhvervsdrivendes ansvar, men forbrugers eget problem, hvis varen går i stykker eller bliver stjålet.

De regler, der henvises til, har nær sammenhæng med national aftaleret, og Danmark kan ikke umiddelbart se, at der skulle være behov for harmonisering af disse regler på forbrugerområdet.

Det fjerde og sidste spørgsmål, der skal drøftes, er, om forbruger aftaler om fast ejendom mv. og finansielle services skal udelukkes fra direktivets kapitel II – IV.

I dansk lovgivning er der en ganske omfattende særregulering af såvel køb, salg og leje af fast ejendom som af finansielle tjenesteydelser. Det er derfor Danmarks holdning, at der kan være fordele forbundet med, at disse sektorspecifikke emner undtages fra reglerne i direktivforslaget.

Hanne Agersnap støttede regeringens stramme linje med hensyn til forbrugerrettigheder. Der skal udarbejdes et komparativt studie, hvor man gennemgår nationalstaternes forbrugerlovgivning i forhold til de europæiske foran-

dringer. Hanne Agersnap spurgte, om vi får resultatet af denne analyse, før vi går videre med sagen.

Pia Adelsteen var glad for, at forslaget langt fra var på vej til at blive en realitet, for det er faktisk meget omfattende, og der er utroligt mange ubesvarede spørgsmål. Hun bebudede, at man ville stille nogle skriftlige spørgsmål om forbrugerrettighedsdirektivet.

Kim Mortensen støttede den kritiske linje, regeringen lagde op til, idet han var bange for, at resultatet kunne blive en forringelse af det nuværende danske beskyttelsesniveau. Han var meget skeptisk over for en totalharmonisering, men fornemmede, at regeringen anlagde den samme skeptiske linje.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde til Hanne Agersnap, at arbejdet med det komparative studie endnu ikke er tilendebragt, men vi vil rykke Kommissionen for det.

FO 2. Forbedring af det europæiske patentsystem

a) Rådskonklusioner om et forbedret europæisk patentsystem

– Vedtagelse

Rådsmøde 2982 – bilag 2 (samlenotat side 72)

KOM (2007) 0165 – bilag 1 (grundnotat af 31/5-07)

KOM (2007) 0165 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 451 (side 1252, seneste behandling i EUU 20/5-09)

EUU alm. del (072) – bilag 305 (side 867, behandlet i EUU 23/5-08)

Rådsmøde 2832 – bilag 4 (Erhvervsministeriets referat af rådsmøde 22/11-07) (behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg)

b) Forslag til forordning om EF-patentet

– Generel indstilling

KOM (2000) 0412, KOM (2007) 0165

Rådsmøde 2982 – bilag 2 (samlenotat side 72)

KOM (2007) 0165 – bilag 1 (grundnotat af 31/5-07)

KOM (2000) 0412 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferater:

(03) side 1023 (seneste behandling i EUU 14/5-04)

(03) side 767 (behandlet i EUU 3/3-04)

Bilag (012) 112 FO (behandlet i Statsministeriet 23/11 2001 pga. valget)

(00) side 2120 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 21/9 2001)

Økonomi- og erhvervsministeren: Sagen vedrører vedtagelse af dels et sæt rådskonklusioner, dels generel indstilling til forordningsforslaget om EF-patentet.

Forslaget skal vedtages med enstemmighed i Rådet.

Sidst, forslaget om EF-patentet blev forelagt for udvalget i 2001, fik regeringen sit forhandlingsoplæg. Da forslaget nu er ændret, forelægger jeg forslaget med henblik på et nyt forhandlingsoplæg, som omfatter den samlede vedtagelse af forordningen og rådskonklusionerne.

Lad mig starte med at sige, at der er ført lange og hårde forhandlinger om sagen, og at der fortsat udestår et sejt træk, før et EF-patent og et EF-patentdomstolssystem ser dagens lys.

For første gang i mange år er der imidlertid fremgang i sagen, som vi tror på. Og forslaget udgør faktisk et politisk kompromis, som vi alt taget i betragtning kan være tilfredse med.

Noget af det mest afgørende for regeringen har været at sikre, at en endelig aftale om et patentdomstolssystem alene kan ske efter proceduren i grundlovens § 20.

Det glæder mig derfor at fortælle udvalget i dag, at dette nu fremgår helt klart og entydigt af både forordningen og rådskonklusionerne.

Derudover har en af hovedårsagerne til, at forhandlingerne har stået stille, været EF-patentets sprogordning. I det nuværende forslag er der lagt op til, at sprogordningen skal vedtages i en separat forordning på et senere tidspunkt.

Dét, finder regeringen, er positivt. Ved at udskille sprogordningen bremser denne ikke længere for det videre arbejde med at forbedre EU's patentsystem på andre områder.

Det er vigtigt at kunne udnytte sagens fremdrift til fortsat og løbende at kunne varetage danske interesser – og derfor støtter regeringen den nuværende løsningsmodel.

Inden for den ramme udestår der fra et dansk synspunkt en afklaring af tre hovedspørgsmål.

Det drejer sig om:

1. Domstolens overordnede arkitektur og kompetence.
2. Gebyrniveauet for patentet og fordelingen af gebyrer mellem patentmyndigheder.
3. Myndighedssamarbejdet i patentsagsbehandlingen.

Lad mig starte med domstolens overordnede arkitektur.

Førsteinstansen skal bestå af en central afdeling samt lokale og regionale afdelinger. Der er lagt op til, at sager vedrørende søgsmål om ugyldighed udelukkende kan behandles i den centrale afdeling, mens alle afdelinger skal have mulighed for at behandle sager om patentkrænkelser. Alle førsteinstansafgørelser skal kunne ankes til en appelinstant. Med hensyn til dommersammensætningen vil dette afhænge af antallet af sager ved den enkelte lokale eller regionale førsteinstansafdeling, mens den ligger fast for så vidt angår den centrale afdeling i førsteinstansen og appelinstanten.

For regeringen er det vigtigt, at der bliver ens dommersammensætning og kompetence hos alle afdelinger i domstolens førsteinstans.

Hvis f.eks. et patent med gyldighed i Danmark skal prøves ved en førsteinstans, så er det vigtigt, at den efterprøves efter samme opskrift, uanset om det sker ved en afdeling beliggende i Danmark, Tyskland eller Spanien. Det er faktisk selve meningen med forslaget om en europæisk patentdomstol.

Derfor er det vigtigt, at sammensætningen af dommerne og procedurerne sker på grundlag af ens retningslinier, som indebærer en høj grad af retssikkerhed, kvalitet og nærhed til brugerne.

Denne løsning er, hvad vi i regeringen arbejder for.

Hvis dette ikke lykkes, er den anden mulighed at tilslutte sig en opt-out-mulighed, som indgår i det nuværende løsningsforslag.

Opt-out-muligheden giver danske patenthavere og patentansøgere mulighed for at undtage patenter, der er ansøgt om, fra et kommende domstolssystem, hvis domstolsløsningen ikke bliver god nok.

Så selv om spørgsmålet om domstolens overordnede arkitektur endnu ikke er afklaret, er det nuværende forslag med opt-out-muligheden derfor et kompromis, der set med danske øjne er til at leve med.

Hvis virksomhederne ikke får et system, som de er trygge ved, kan de fravælge det.

Det andet spørgsmål, der skal afklares, drejer sig om gebyrniveauet for patentet og fordelingen af gebyrer mellem patentmyndighederne.

I den nuværende løsningsmodel er begge elementer udskilt fra forordningen og skal vedtages separat i rådskonklusionerne, hvorefter den endelige fastsættelse sker i administrativt regi af den Europæiske Patentorganisation, EPO.

For regeringen handler det om, at vi i politisk regi af Rådet finder en balance-ret løsning, der tager hensyn til alle parter, og som samtidig sikrer stabilitet og grundlag for fortsat udvikling af det europæiske patentsystem.

I den forbindelse ønsker regeringen, at gebyrniveauet fastlægges på et niveau, der ikke rammer små og mellemstore virksomheder i nye brancher uforholdsmæssigt hårdt og hindrer deres adgang til patentsystemet.

Det er således vigtigt for regeringen, at især de små og mellemstore virksomheder – som mange innovative forretninger oftest er – har adgang til et system, der er billigt sammenlignet med det nuværende system med de europæiske patenter. Det er sådan set meningen med forbedringen af det europæiske patentsystem.

Målet må være at sørge for billigere og hurtigere patentsagsbehandling til danske og europæiske patentansøgere, og her er opretholdelsen af nationale patentkontorer et vigtigt element.

Netop bevarelsen af de nationale patentkontorer bringer mig videre til det tredje og sidste spørgsmål, der skal afklares, nemlig myndighedssamarbejde i patentsagsbehandlingen.

Regeringen holder fast i, at ambitionen om et forbedret patentsystem i EU bedst indfries ved, at de nationale patentkontorer i højere grad kommer til at deltage i patentsagsbehandlingsarbejdet end i dag. De nationale kontorer kan bidrage til en smidigere og mere virksomhedsnær sagsbehandling end EPO. EPO vil den på den anden side kunne fungere som én indgang for virksomhederne og sikre ensartet sagsbehandling.

Lad mig her indskyde: Et udvidet myndighedssamarbejde vil få væsentlig betydning for, hvordan EF-patentet kommer til at fungere i praksis.

Regeringen finder derfor, at den nærmere fastlæggelse af såvel gebyrniveauet som myndighedssamarbejdet alene bør ske mellem EU's medlemslande i regi af Rådet i Bruxelles, mens implementeringen skal finde sted i EPO.

Det var de tre hovedspørgsmål, som skal afklares – men lad os huske på det endelige mål: Det skal være slut med, at patentsagsbehandlingen i Europa er både dyrere og langsommere end i USA og Asien. Med andre ord: Vi skal op i gear.

Regeringen finder det vigtigt, at der arbejdes på løsninger, der sikrer bedre udnyttelse af eksisterende ressourcer, skaffer patentansøgerne en billigere og hurtigere sagsbehandling og fastholder et højt kvalitetsniveau.

Men vi skal også være ærlige: Formandskabets konklusionsudkast er udtryk for et kompromis – et udtryk for "det muliges kunst".

Vi har herfra muligheden for at få afdækket de potentielle besparelser til gavn for patentansøgerne, der er at hente. Og det er ikke småpenge.

Det er lavet beregninger, der viser, at industrien vil kunne få lettelser for ca. 300 millioner euro årligt, hvis den optimale løsningsmodel med både et EF-patent og et domstolssystem bliver vedtaget.

Jeg er sikker på, at selv om vi med den nuværende løsningsmodel ikke når det optimale, er dette en god mulighed for at sende et signal til danske og europæiske virksomheder om, at sagen nu endelig flytter sig politisk.

Der synes at være et politisk momentum til at arbejde videre med drøftelserne om et patentdomstolssystem ud fra den model, der nu foreligger – og derfor støtter regeringen altså den nuværende model.

Så på trods af at sprogordningen og domstolsaspektet er parkeret, og på trods af at der er uafklarede spørgsmål, er det vigtigt for regeringen at fastholde bevægelsen i sagen og huske på det endelige mål: Vi skal have et forbedret patentsystem for Europa.

Regeringen er derfor positiv over for forslaget, og det er vores helt klare opfattelse, at det svenske formandskabs tilgang har bragt os nærmere et politisk kompromis, som vil muliggøre en realisering af EF-patentet.

Forventningerne er, at EF-patentet vil gøre det billigere og enklere at opnå bredere geografisk patentbeskyttelse i Europa. Og et domstolssystem vil udgøre en omkostningseffektiv genvej til at sikre bedre håndhævelse af patentrettigheder, end tilfældet er i dag.

FO På det grundlag ønsker regeringen at kunne tilslutte sig såvel forordningsforslaget som rådskonklusionerne på rådsmødet.

Hanne Agersnap spurgte, hvordan det foreliggende forordningsforslag forholder sig til softwarepatenter. Kan vi fastholde vor modstand mod softwarepatenter? Hun var helt enig med regeringen vedrørende suverænitetsafgivelse efter grundlovens § 20. Hun rejste det spørgsmål, hvor megen suverænitet vi afgiver – eller hvor megen politisk kontrol vi kan bevare – når man lægger afgørelserne ud til en fælles domstol.

Pia Adelsteen ville gerne have en forklaring på, hvad der sker med hensyn til suverænitetsafgivelse i forbindelse med europæiske patenter.

Kim Mortensen støttede regeringens linje. Vi opnår ikke den ideelle af alle verdener, men Danmark har noget at vinde ved forslaget om europæiske patenter.

Han bad i anledning af de kritiske bemærkninger om den fælles domstols rolle om en uddybning fra økonomi- og erhvervsministeren. Han støttede regeringens linje, men der var kommet en række henvendelser, som pegede på, at der burde være en større folkevalgt kontrol med den fælles domstol.

Michael Aastrup Jensen syntes, det var rigtigt godt, at der blev oprettet et europæisk patent, for det har vi faktisk manglet i lang tid, så vi kan hamle op med USA. Han betegnede forslaget som et kæmpe skridt i den rigtige retning.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Hanne Agersnap, at der ikke er noget af det, man sidder og drøfter i forbindelse med det europæiske patent, som ændrer de retsregler, vi i dag har om softwarepatenter. Regeringen er fortsat modstander af, at opfindelser, der alene består i software eller forretningsmetoder, skal kunne patenteres.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde til Pia Adelsteen, at vi overgiver suveræniteten fra danske domstole til den fælles domstol, når det drejer sig om at dømme i sager mellem to civile parter. Vi har derfor fået en tilkendegivelse om, at vores forfatningsmæssige bestemmelser bliver respekteret.

I anledning af de kritiske bemærkninger, der var faldet om den fælles domstols rolle, sagde økonomi- og erhvervsministeren, at hun mente, det helt afgørende er, at domstolen er uafhængig og ikke udsættes for politisk pres. Hvis man har et domstolssystem med juridiske dommere, der er udpeget efter de gældende procedurer, så kan politikerne ikke gå ind og være overdommere. Det demokratiske element, som Hanne Agersnap er inde på, kommer ind, når vi skal fastlægge de regler, domstolen skal dømme efter.

Frank Aaen sagde, at Enhedslisten ikke kan medvirke til forhandlingsoplægget.

Hanne Agersnap havde forstået på henvendelserne, at man forestillede sig, at der kunne ske en glidning i den måde, der blev dømt på, når det bliver en fælles domstol. Men hun ville stille et skriftligt spørgsmål om det.

Pia Adelsteen sagde, at Dansk Folkeparti kan støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Enhedslisten dog havde ytret sig imod det.

3. Mod et konkurrencedygtigt, innovativt og miljøeffektivt EU – et bidrag fra Rådet (konkurrenceevne) til Lissabondagsordenen for tiden efter 2010

- *Orientering fra Kommissionen*
- *Politisk drøftelse*
- *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2982 – bilag 2 (sammenotat side 82)

Økonomi- og erhvervsministeren: Det næste, jeg vil orientere om, er punkt 3 og 6 på dagsordenen, som handler om den fremtidige Lissabonstrategi. Jeg vil her præsentere dem samlet.

Medlemsstaterne er blevet bedt om at komme med bidrag til den fremtidige Lissabonstrategi inden for to hovedområder: bidrag til et konkurrencedygtigt, innovativt og miljøeffektivt Europa og bidrag til prioriteter for det indre marked i det næste årti.

For at sikre, at EU fremover vil være konkurrencedygtigt, innovativt og miljøeffektivt, er det vigtigt, at miljømæssige udfordringer gøres til erhvervsmæssige muligheder. Dette vil styrke både EU's og Danmarks konkurrenceevne og skabe flere jobmuligheder.

En fremtidig grøn vækstøkonomi er også vigtig for regeringen. Den kan f.eks. fremmes ved standardisering, som kan hjælpe afsætningen af eksisterende og nye miljøteknologier.

Afgørende og fremmende faktorer for EU's fremtidige konkurrenceevne, vækst og bæredygtighed skal derfor prioriteres.

Dette betyder blandt andet, at arbejdet med at fremme den frie udveksling af varer og tjenesteydelser i det indre marked skal fortsættes.

I den forbindelse finder regeringen, at EU skal blive bedre til at forholde sig til den eksterne dimension af det indre marked, f.eks. i forbindelse med fri bevægelse af viden og innovation. Vi kan lære af andre, og det skal vi blive bedre til.

Michael Aastrup Jensen nævnte, at da Europaudvalget for en måneds tid siden var i Spanien og besøge det kommende formandskab, var det tydeligt, at det også havde en meget ambitiøs dagsorden for at sikre, at Lissabonstrategien efter 2010 bliver mere konkret, håndfast og ambitiøs. Europaudvalget ser meget gerne, at Lissabonstrategien ikke bare er smukke ord, men bliver fulgt op af konkrete mål og handlinger.

4. Kommissionens strategiske meddelelse om bedre regulering

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0015, KOM (2009) 0544

Rådsmøde 2982 – bilag 2 (samlenotat side 88)

Rådsmøde 2982 – bilag 3 (henvendelse af 24/11-09 fra Forbrugerrådet)

EUU alm. del (042) - bilag 215 (regeringens liste over 50 danske forslag til bedre regulering)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 178, senest behandlet i EUU 6/11-09)

EUU alm. del (08) – bilag 451 (side 1250, behandlet i EUU 20/5-09 forud for rådsmøde konkurrenceevne 28-29/5-09)

Kommissionens handlingsprogram (behandlet på rådsmøde økofin 30/1-07)

KOM (2005) 0097 – bilag 1 (grundnotat af 9/5-05)

Bilag (012) 1032 (grundnotat af 8/8-02)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 191 (side 706, senest behandlet i EUU 26/1-07)

EUU alm. del (06) – bilag 28 (side 18, behandlet i EUU 6/10-06) (05) side 223 (behandlet i EUU 4/11-05)

Kommissionens anden strategiske meddelelse

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (samlenotat vedr. rådsmøde konkurrenceevne 19/2-07 indeholdende hørings svar)

KOM (2006) 0689 – svar på spørgsmål 1 (om tiltag til at sikre reduktion i administrative byrder)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 463 (side 1304, senest behandlet i EUU 19/9-08)

Økonomi- og erhvervsministeren: Kommissionens seneste meddelelse om bedre regulering er fra januar i år.

Meddelelsen indeholder status på fem områder:

1. Konsekvensvurdering af EU-lovgivning.
2. Reduktion af administrative byrder.
3. Forenkling af EU-reguleringen.
4. Høringsprocesser og kommunikation af Kommissionens indsats.

Regeringen finder, at der er god sammenhæng mellem Kommissionens prioritering af de fem områder. Høringsprocesserne betyder f.eks., at virksomhederne løbende høres for at sikre, at de administrative lettelser rent faktisk kan mærkes og gør en forskel.

Eigil Andersen ville stille et stort spørgsmålstegn ved, om der var tale om bedre regulering, når man f.eks. vil fritage små selskaber fra at udarbejde skriftlige arbejdspladsvurderinger. Man beskæftiger sig også med, om Arbejdstilsynet besøger enkeltvirksomheder. Det mener SF slet ikke er noget, EU skal tage stilling til. Endnu mere alvorligt er det, at man bryder med det grundfæstede princip om, at arbejdsmiljørettighederne er minimumsrettigheder. I stedet bliver det maksimumsrettigheder. Man er på vej til at ophæve princippet om, at det enkelte medlemsland kan lave bedre arbejdsmiljørettigheder. Dette betegnede Eigil Andersen som meget alvorligt, hvorfor han opfordrede regeringen til at protestere imod det på alle niveauer. I den forbindelse henviste han til LO's høringssvar, som han mente belyste sagen godt. Eigil Andersen tilføjede, at han i Arbejds miljøudvalget havde bedt om, at man får en vurdering af dette spørgsmål fra beskæftigelsesministeren.

Pia Adelsteen var ligesom Eigil Andersen studset over det med Arbejdstilsynet og mente, det må være nationalstaterne selv, der bestemmer, hvordan man vil gribe de ting an. Der er små selskaber, hvor det ikke giver mening at lave arbejdspladsvurderinger, men der er også steder, hvor det vil være godt.

Økonomi- og erhvervsministeren bekræftede, at de tre forslag, som LO fremhævede, er under overvejelse, hvilket fremgår af annekset til Kommissionens meddelelse. Det er for tidligt at sige, hvordan det ender. Hvis det viser sig, at det påvirker vores beskyttelsesniveau i negativ retning, så vil vi råbe vagt i gevær.

Økonomi- og erhvervsministeren beroligede Eigil Andersen og Pia Adelsteen med, at vi vil sikre, at beskyttelsesniveauet vil blive opretholdt.

Eigil Andersen var meget tilfreds med, at regeringen ville holde fast i, at arbejdsmiljøreglerne i EU vedblivende skal være minimumsregler, og at de enkelte lande skal kunne gå videre. Han opfordrede økonomi- og erhvervsministeren til at sige det allerede på det kommende rådsmøde.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at annekset slet ikke ville blive diskuteret på det førstkommende rådsmøde, men vil følge sagen nøje, og når man begyndte at diskutere det, ville vi fremføre de danske synspunkter.

FO 5. Rådets forordning om statuten for det europæiske private selskab

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0396

Rådsmøde 2982 – bilag 2 (samlenotat side 93)

KOM (2008) 0396 – bilag 2 (grundnotat af 19/9-08)

KOM (2008) 0396 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 24/10-08)

KOM (2008) 0396 – bilag 4 (økonomi- og erhvervsministerens talepapir vedr. teknisk gennemgang af forordningen)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 138 (side 411, seneste behandling i EUU 28/11-08)

EUU alm. del (072) – bilag 463 (side 1296, referat af samråd med økonomi- og erhvervsministeren 19/9-08)

Small business act

KOM (2008) 0394 – bilag 2 (grundnotat af 18/7-08)

Økonomi- og erhvervsministeren: Forslaget skal vedtages med enstemmighed i Rådet.

Kommissionen fremsatte forslaget den 25. juni 2008 som en del af den såkaldte "Small Business Act for Europe".

Formålet med forslaget er at gøre det indre marked mere tilgængeligt for små og mellemstore virksomheder, så det bliver nemmere at udvide forretningsaktiviteter til andre medlemsstater.

SPE-selskabet er altså et tilbud til virksomhederne om en ny selskabsform udover allerede eksisterende selskabsformer som f.eks. ApS, a.m.b.a., A/S, SE- og SCE-selskabet. SPE-selskabet svarer i selskabsform til det danske anpartsselskab.

Med SPE-selskabet bliver der således skabt mulighed for, at de små og mellemstore virksomheder kan anvende den samme selskabsform overalt i EU.

Et SPE-selskab vil enten kunne stiftes fra ny eller ved omdannelse af et allerede eksisterende dansk selskab. Omdannelse til et SPE-selskab vil ske efter principper, som vi kender, når f.eks. et anpartsselskab omdanner sig til et aktieselskab.

Det betyder f.eks., at en dansk tøjfabrikant kan stifte et europæisk SPE-selskab i stedet for et dansk ApS. Det vil gøre det nemmere for fabrikanten f.eks. at opnå kreditter i Sverige eller indgå aftaler i Tyskland, fordi fabrikanten ikke skal forklare, hvad et dansk ApS eller a.m.b.a. er.

SPE-selskabet er også en mere fleksibel selskabsform end et anpartsselskab. F.eks. kan selskabet flytte registreringsland inden for EU, uden at selskabet formelt skal ophøre ved likvidation, fusion eller spaltning.

Der er altså fordele for de danske virksomheder at hente i forordningen, men det vigtigt for mig at understrege, at forordningen for det første kun er en mulighed, som det står de danske virksomheder frit for at vælge at benytte sig af.

Forordningen har desuden kun indflydelse på det selskabsretlige område. Et SPE-selskab vil derfor være omfattet af national lovgivning, når det f.eks. drejer sig om skat, arbejdsret og regnskabsret.

Det betyder, at forordningen sammen med SPE-selskabets vedtægter som udgangspunkt udgør det selskabsretlige regelgrundlag for virksomheden.

Regeringen har særligt haft fokus på to forhold: reglerne om medarbejdernes medbestemmelse og reglerne om kapitalkrav.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at virksomheder allerede i dag har mulighed for at etablere sig som f.eks. andelsselskaber og på den måde fungere i en selskabsform, der ikke har regler om medarbejdermedbestemmelse.

Regeringen har imidlertid arbejdet for ikke at give køb på medarbejdernes eksisterende velerhvervede rettigheder. Og regeringen finder, at det foreliggende forslag vedrørende medarbejdermedbestemmelse i tilfredsstillende omfang sikrer medarbejdernes rettigheder på området.

Her vil jeg gerne pointere, at det ikke kun er ved stiftelse af et SPE-selskab, at forordningen sikrer medarbejdernes velerhvervede rettigheder på tilfredsstillende vis. Det er også ved flytning af allerede registrerede SPE-selskaber.

Et bestående dansk anpartsselskab kan kun omdannes til et dansk registreret SPE-selskab. Det omdannede SPE-selskab vil derfor stadig være underlagt de danske regler om medbestemmelse.

Forordningen beskytter også medarbejdernes velerhvervede rettigheder, hvis det danske registrerede SPE-selskab senere registreres i et land med andre regler om medarbejdermedbestemmelse end de danske.

De rettigheder, som medarbejderne er blevet sikret i Danmark, flytter altså med, hvis det danske SPE-selskab flytter til et andet medlemsland.

I forhold til det nationale kapitalkrav forventes det at ende på 8.000 euro samt at det bliver muligt at kræve nationalt, at det samlede beløb skal indbetales straks.

Det endelige niveau vil indgå som en del af drøftelserne på selve rådsmødet.

I forbindelse med moderniseringen af selskabsloven blev det danske kapitalkrav til anpartsselskaber fastsat til 80.000 kr. Dette beløb skal indbetales fuldt ud fra starten.

Her vil jeg gerne understrege, at kapitalkravet kun udgør en del af de overvejelser, som et selskab gør sig ved valg af selskabsform.

En lang række andre faktorer som f.eks. tillid hos kreditorer, markedsgenkendelighed og hensyn til selskabsdeltagerne vil have indvirkning på, hvorvidt et dansk selskab vil vælge at etablere sig som SPE-selskab eller som f.eks. det danske anpartsselskab.

Lad mig så lige indskyde: Det kan allerede i dag inden for de gældende selskabsretlige rammer lade sig gøre at stifte et dansk andelsselskab uden krav om selskabskapital.

FO Regeringen finder derfor, at det foreliggende forhandlingsresultat er udtryk for et velafbalanceret kompromis, der tilgodeser de forskellige hensyn.

Eigil Andersen kunne ikke medvirke til forslaget om det europæiske selskab. For det første mente SF, det ville være naturligt, at man stillede det samme kapitalkrav som i den danske lovgivning, nemlig 80.000 kr., sådan at der var en større soliditet. For det andet indebar forslaget efter SF's helt klare opfattelse en meget voldsom forringelse af lønmodtagernes rettigheder med hensyn til repræsentation i aktieselskabsbestyrelser og andre bestyrelser. Nogle eksempler fra ministeriets side viser, at der tilsyneladende ikke er nogen problemer, men man nævner ikke det helt centrale eksempel, nemlig at en dansk erhvervsmand opretter et firma i Riga i Letland og så etablerer en afdeling i Danmark. Det firma vil være omfattet af de lettiske regler om medbestemmelse. Det gælder også, hvis der er over 30 ansatte i Danmark. Hermed er de danske lønmodtagere udelukket fra repræsentation i bestyrelsen. De opstillede eksempler viser, at hvis et selskab, der er oprettet i Letland, flytter til Danmark og tager lettiske medarbejdere med, så vil de også være omfattet af de lettiske regler. Det er en klar forringelse af medbestemmelsen, sådan som LO også har tilkendegivet.

Pia Adelsteen ville være sikker på, at minimumsbeløbet bliver 8.000 euro. Hvis det bliver det, kan Dansk Folkeparti støtte forhandlingsoplægget. I øvrigt mente Pia Adelsteen, det er en lidt ligegyldig symbolpolitik, idet valget af selskabsform træffes ud fra, hvad der er bedst for den enkelte virksomhed.

Kim Mortensen sagde, at Socialdemokraterne er lige så kritiske som LO. Socialdemokraternes bekymringer går primært på, at det bliver nemmere at omgå de danske regler om medarbejderindflydelse, idet firmaerne kan placere sig dér, hvor man ikke har regler om medindflydelse. I dag arbejder lidt mere end halvdelen af lønmodtagerne i et selskab, hvor der er medarbejderindflydelse. Man havde løbende haft en dialog med Økonomi- og erhvervsministeriet, hvilket han kvitterede for, men umiddelbart var bundlinjen, at forslaget vil svække de resultater, som den danske fagbevægelse har opnået med hensyn til medarbejderindflydelse.

Michael Aastrup Jensen syntes, det tegnede godt, og at Danmark var kommet langt, både med hensyn til kapitalkravet, som nu ville blive på 8.000 euro, og med hensyn til medarbejderindflydelse. Her kunne man se de danske fingeraftryk. Han henviste til, at artikel 35 klart definerer, at man ikke kan omgå de danske nationale regler.

Lone Dybkjær spurgte, på hvilke punkter det går fremad med hensyn til medarbejderindflydelse, og på hvilke punkter det går tilbage.

Økonomi- og erhvervsministeren indledte sin besvarelse med at sige, at hun rigtigt godt kunne lide at komme i Europaudvalget, hvor hun fik en fin behandling, og hvor man havde gode politiske drøftelser, men hun var nødt til at komme med nogle lidt karske bemærkninger, når hun hørte ikke mindst SF's indlæg. Hun mindede om, at det ikke er ret mange dage siden, SF sammen med andre oppositionspartier sagde, at vi skulle have en folkeafstemning om to af forbeholdene. Det kræver en form for politisk ansvarlighed. Den mangler helt i tilgangen til SPE-sagen. Økonomi- og erhvervsministeren fremhævede, at hvis man nu legede med tanken om, at hvis Dansk Folkeparti valgte at drille regeringen i den sag, ville vi faktisk komme i den situation, at Danmark måtte bremse EU i mindst et halvt år, hvilket ville gå hårdt ud over vores mulighe-

der for at få indflydelse. Hun mente, det krævede, at man undersøgte sagerne, før man sagde, at man ikke kan gå med til forhandlingsoplægget. Hun betegnede det eksempel, Eigil Andersen kom med om Riga, som elendigt, for det kan firmaet også gøre i dag. Der sker altså ikke nogen forringelse. Hvis firmaet har over 500 ansatte, gælder de danske regler for danske virksomheder. Forslaget er klart et skridt i den rigtige retning, hvilket også er et svar til Lone Dybkjær. Derfor forstod økonomi- og erhvervsministeren simpelt hen ikke, at LO havde valgt en totalt ukonstruktiv, kritisk linje. Status er, at der kun er fire EU-lande, der har regler om medarbejderindflydelse i dag og bruger dem. Alligevel er det lykkedes ministeriets dygtige embedsmænd at få reglerne udformet sådan, at danske selskaber, der vælger at bruge disse regler, skal følge de danske regler om medarbejderindflydelse. Økonomi- og erhvervsministeren pegede på, at den nye selskabsform kan være en fordel for mange små virksomheder, der ønsker at etablere sig i andre EU-lande. I disse tilfælde får man udvidet medarbejderindflydelse i forhold til, hvordan reglerne er i dag. Hun mente, det var for tyndt at argumentere med, at efter forslaget kan man starte et selskab op i London for 1 pund, for det kan man allerede i dag. Økonomi- og erhvervsministeren tilføjede, at hun godt vidste, at den europæiske fagbevægelse gerne så, at de gode regler, vi har i Danmark, blev udbredt til resten af EU-landene, men her tog man en god sag som gidsel, og man kunne risikere at bringe den danske regering i en situation, hvor vi som det eneste land skulle gå imod. På denne baggrund bad økonomi- og erhvervsministeren SF og Socialdemokraterne om at tænke sig om en ekstra gang. Vi har kæmpet for, at LO's synspunkter blev hørt, og det er lykkedes for så vidt angår danske virksomheder, men vi kan ikke kræve, at de danske regler skal gælde i alle andre EU-lande.

Over for Pia Adelsteen bekræftede økonomi- og erhvervsministeren, at 8.000 euro er det beløb, man skal indbetale i Danmark. Det har vi kæmpet for, og vi har opnået, at det kan fastsættes på nationalt niveau. Hun tilføjede, at andre lande kan operere med andre beløb. Hvis man vil oprette et danske anparts-selskab, er det 80.000 kr., men det er 8.000 euro, hvis man vil oprette et europæisk selskab.

Økonomi- og erhvervsministeren takkede Kim Mortensen for de positive bemærkninger om den dialog, man havde været i, og hun anerkendte, at hans tilgang havde været knap så barsk som SF's. Hun kunne godt forstå, at LO kæmper for, at der skal være mere medarbejderindflydelse overalt i EU, og hun mente også, vi har gjort rigtigt meget for at eksportere de danske regler.

Økonomi- og erhvervsministeren takkede Michael Aastrup Jensen for de positive bemærkninger og bekræftede, at vi er helt og fuldt overbevist om, at hvis EU som et stort handelsområde fortsat skal være langt fremme, er det nu, vi skal rykke, også når det gælder patenter, hvor vi er dyrere og langsommere end alle andre. Her skal vi op i gear og have et fælles system.

Formanden henviste til, at hun havde sagt til udvalgets medlemmer, at hun ville prøve at køre mødet stramt under hensyn til de mange sager på dagsordenen, men hvis ministrene bliver så polemiske, som økonomi- og erhvervsministeren havde været, kunne det blive lidt svært at få medlemmerne til at

holde sig strikte til dagsordenen. Hun bad om, at man ikke tog den store diskussion om forbeholdene ved denne lejlighed.

Frank Aaen syntes, det var voldsomt, at økonomi- og erhvervsministeren skældte de medlemmer, som ønskede at rejse en debat, så meget ud. Det fandt han ikke rimeligt. Enhedslisten kan ikke medvirke til forhandlingsoplægget.

Kim Mortensen takkede for et engageret svar. Han ville følge formandens henstilling og undlade at gå ind i en diskussion om forbeholdene.

Sådan som han havde forstået forslaget om det europæiske selskab, var hele formålet, at det skulle være nemmere at registrere og stifte et selskab i et andet land, og at det skulle være nemmere at flytte sit selskab fra et land til et andet. Uanset om man kan bygge en argumentation op, som siger, at man også kan undgå medarbejderindflydelse i dag ved at oprette selskabet i et andet land, så er der ikke så mange, der gør det, fordi det er besværligt. Men nu bliver det nemmere. Der er ikke ret mange danske selskaber, som vil vælge at lade sig registrere i Tyskland, hvor man har medarbejderindflydelse. De vil lade sig registrere i et land, hvor lønomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark, og hvis man også ønsker at få mindre medarbejderindflydelse, så kan man vælge at etablere sig f.eks. i Letland. Det er det, der gør, at Socialdemokraterne er skeptiske. Kim Mortensen anerkendte, at der var opnået væsentligt bedre resultater med det kompromisforslag, der ligger nu, men spurgte, om det ikke er rigtigt, at det vil blive væsentligt nemmere for danske firmaer at etablere sig i et andet land eller at flytte selskabet til et andet land.

Eigil Andersen ville undlade at gå ind i polemikken om forbeholdene og om ansvarlighed, men han gjorde opmærksom på, at når SF og Socialdemokraterne har stillet forslag om en folkeafstemning om de to undtagelser, skyldes det lige præcis, at de er ansvarlige og ønsker, at vi får gjort noget ved de undtagelser, som bereder os store vanskeligheder. SF føler sig ansvarlig over for de danske og de europæiske lønmodtagere og mener, som Kim Mortensen er inde på, at det bliver nemmere for virksomhederne at shoppe rundt og etablere sig i de lande, der har mindst medarbejderindflydelse.

Pia Adelsteen sagde, at når hun hørte på det, der blev sagt fra SF og Socialdemokraterne, fik hun det indtryk, at ordførerne ikke havde nogen idé om, hvordan det fungerer ude i erhvervslivet. Hun vidste, at man træffer velovervejede beslutninger, når man skal etablere et selskab.

For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at vi har fået et kapitalkrav på 8.000 euro igennem, og derfor kan partiet støtte forhandlingsoplægget.

Michael Aastrup Jensen ville følge formandens henstilling og nøjes med at sige, at han fuldt ud støttede økonomi- og erhvervsministerens holdning.

Økonomi- og erhvervsministeren nævnte i svaret til Kim Mortensen, at Kommissionen har undersøgt strukturen og fundet frem til, at 99 pct. af alle virksomheder er små og mellemstore virksomheder, og at det kun er 8 pct. af virksomhederne, der er involveret i grænseoverskridende handel. Derfor mener Kommissionen, man bliver nødt til at gøre et eller andet for at gøre det nemmere for virksomhederne at etablere sig i flere lande. Hun pointerede, at

vi med forslaget, som det ligger nu, har opnået en retstilstand, som vi ikke har i dag, nemlig at hvis man som dansk virksomhed ønsker at etablere sig i udlandet, følger virksomheden i udlandet de danske regler med hensyn til medarbejderindflydelse. Det gør den ikke i dag. Derfor forstod hun ikke, at ikke alle var glade.

Kim Mortensen anerkendte, at regeringen har et flertal for sit forhandlingsoplæg, og forstod, at Dansk Folkeparti også i denne sag er mere optaget af at få lempelige regler for virksomhederne end i at få gode regler for lønmodtagerne. Han var glad for, at regeringen ville arbejde for at få udbredt vores regler om medarbejderindflydelse.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at de partier, der bakker op om regeringens forhandlingsoplæg, selvfølgelig har indflydelse.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten har ytret sig imod det.

6. Prioriteter for det indre marked i det næste årti – et bidrag fra Rådet (konkurrenceevne) til Lissabondagsordenen for tiden efter 2010

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2982 – bilag 2 (samlenotat side 103)

Dette punkt blev behandlet sammen med punkt 3.

13. Siden sidst

Status for forhandlingerne vedrørende kapital- og hedgefondsdirektivet (Direktiv om forvaltere af alternative investeringsenheder (AIFM direktivet))

KOM (2009) 0207

KOM (2009) 0207 - bilag 6 (Fortroligt notat af 26/11-09 vedr. kapital- og hedgefondsdirektivet)

Økonomi- og erhvervsministeren: Vi har jo tidligere aftalt, at jeg løbende orienterer udvalget om direktivforslaget om kapital- og hedgefonde.

Jeg har netop oversendt et notat til udvalgets fortrolige orientering med indholdet af det svenske formandskabs kompromisforslag, der siges at have flyttet sig end del, og en mere detaljeret status for forhandlingerne.

Jeg håber, udvalget finder notatet dækkende. I modsat fald svarer jeg gerne skriftligt på spørgsmål herom.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 2979 (retlige og indre anliggender - dagsordenspunkt 19) den 30. november – 1. december 2009

19. Rådets afgørelse om undertegnelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om behandling og overførsel af finansielle data til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (SWIFT-sagen)

– Vedtagelse

Rådsmøde 2979 – bilag 6 (tillæg til samlenotat)

EU-note (06) – E 68 (baggrundsnote af 26/6-07 om SWIFT-sagen)

Økonomi- og erhvervsministeren: Det er en saga, der tidligere har optaget Europaudvalget, og som jeg har været her og forelagt som justitsministeren. Men da sagen hører under Økonomi- og erhvervsministeriet, er det korrekt, at det er mig, der tager den.

SWIFT er et belgisk firma, der udbyder et internationalt finansielt netværk, der anvendes over hele verden af finansielle institutter til at sende og modtage finansielle meddelelser, f.eks. betalingsinstrukser.

SWIFT har indtil i dag opbevaret persondata på servere i EU og USA, men SWIFT har nu besluttet at flytte sin server fra USA til Schweiz.

Da serveren lå i USA, var det muligt for de amerikanske myndigheder at indhente oplysninger om EU-borgeres finansielle transaktioner med henblik på at bekæmpe terrorisme, fordi serveren lå på amerikansk jord og dermed var undergivet amerikansk lovgivning.

Den ordning, der har eksisteret indtil nu, blev ved årsskiftet 2008/2009 evalueret af Kommissionen, der fandt, at USA havde levet op til kravene om persondatabeskyttelse, som Kommissionen havde sat. Vi har været meget optaget af at sikre, at de krav blev overholdt.

Derudover fandt Kommissionens også, at man i konkrete tilfælde havde opnået betydelige resultater i kampen mod finansiering af terrorisme.

Kommissionen støtter derfor, at USA fortsat har adgang til persondata, og i juli 2009 fik Kommissionen mandat til at forhandle en aftale med USA.

Det foreliggende aftaleudkast indebærer en model, der lægger op til, at den enkelte medlemsstat udpeger en ansvarlig myndighed, der skal tage stilling til, om udlevering af oplysninger kan finde sted.

Oplysningerne skal være specificerede, og de kan kun udleveres til USA med tilladelse fra den nationale ansvarlige myndighed.

Formandskabet har lagt op til, at Rådet den 30. november 2009 skal vedtage en afgørelse om undertegnelse af SWIFT-aftalen mellem EU og USA.

Det fremgår af aftalen, at den med undertegnelsen vil gælde foreløbigt fra den 1. februar 2010. Dette gælder, selv om aftalen endnu ikke måtte være endeligt indgået.

Det er dog under alle omstændigheder tanken, at undertegnelsen skal følges op af en rådsafgørelse om endelig indgåelse af aftalen.

Denne rådsafgørelse forventer man imidlertid ikke vil blive vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttræden.

SWIFT-aftalen er omfattet af den nuværende søjle 3.

Det danske retsforbehold vil betyde, at Danmark efter Lissabontraktatens ikrafttræden ikke vil kunne deltage i vedtagelsen af en sådan rådsafgørelse om indgåelse af SWIFT-aftalen.

Den endelige SWIFT-aftale mellem EU og USA vil derfor heller ikke være bindende for Danmark.

I praksis vil dette dog næppe spille nogen rolle, så længe SWIFT – som den eneste udbyder i øjeblikket – ligger i Belgien.

Uanset om Danmark var bundet af aftalen eller ej, ville de amerikanske myndigheder skulle rette henvendelse til de belgiske myndigheder, såfremt de amerikanske myndigheder måtte ønske oplysninger, herunder oplysninger fra Danmark via SWIFT.

En sådan udlevering af oplysninger vil skulle være i overensstemmelse med SWIFT-aftalen mellem EU og USA og hvad der i øvrigt måtte gælde af regler herudover, som finder anvendelse i henholdsvis USA og Belgien.

Ingen bad om ordet.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 2980 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – søfartsdelen, dagsordenspunkt 16) den 30. november – 1. december 2009

16. Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0320

Rådsmøde 2980 – bilag 3 (samlenotat side 2)

KOM (2008) 0320 – bilag 2 (revideret grundnotat af 3/10-08)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den næste og sidste sag, som jeg vil nævne til orientering, er en sag på søfartsområdet.

Det er et forslag til beslutning om, at Rådet skal bemyndige medlemsstaterne til at ratificere FN's Internationale Arbejdsorganisations konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren fra 2007.

Forslaget reviderer fire eksisterende konventioner vedrørende blandt andet mindstealder for skibsansatte, lægeundersøgelser og ansættelsesaftaler.

Regeringen støtter forslaget, der kun har karakter af en bemyndigelse til at ratificere og derfor ikke indeholder en juridisk forpligtelse hertil.

Det følger af forslaget, at medlemsstaterne bør bestræbe sig på at kunne ratificere den konsoliderede konvention inden den 31. december 2012.

De danske regler lever allerede i dag generelt op til fiskerikonventionens krav, men der vil skulle foretages ændringer bl.a. i forhold til kravene om syn af arbejdsforholdene på fiskeskibe.

I den forbindelse har regeringen lagt vægt på, at der bliver en rimelig frist til at gennemføre konventionen.

Ingen bad om ordet.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 2981 (økonomi- og finans) den 2. december 2009

Finansministeren: Sagen vedrørende finansielle tjenesteydelser – et europæisk system for finansielt tilsyn – forelægges til forhandlingsoplæg, mens de øvrige sager forelægges til orientering.

Jeg gør opmærksom på, at dagsordenspunkt 2f vedrørende grænseoverskridende solidarisk hæftelse ved momssvig, punkt 3a vedrørende adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, punkt 6a vedrørende fælles eurobetalingsområde samt punkt 6b vedrørende derivatmarkeder forventes behandlet som A-punkter. Jeg har ingen bemærkninger til supplementet til Belgiens opdaterede stabilitetsprogram.

Jeg kan i øvrigt henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold.

FO 1. Finansielle tjenesteydelser – Et europæisk system for finansielt tilsyn (ESFS)

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0501, KOM (2009) 0502, KOM (2009) 0503

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 76, senest behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1355, behandlet i EUU 4/6-09)

Finansministeren: Som det er udvalget bekendt, har Kommissionen på basis af tidligere drøftelser i Økofin og i Det Europæiske Råd fremlagt konkrete forslag til lovgivning, der skal implementere nye rammer for det finansielle tilsyn i EU.

Jeg har i min forelæggelse for udvalget i forbindelse med økofinrådsmødet i oktober redegjort for forslaget vedrørende Det Europæiske Råd for Systemisk Risiko, ESRB.

På det kommende møde vil det andet hovedforslag i pakken blive drøftet. Det drejer sig om oprettelsen af tre nye EU-tilsynsorganer, som skal understøtte et stærkere grænseoverskridende samarbejde mellem de nationale finanstillsyn.

Forslaget tager udgangspunkt i de eksisterende samarbejdsudvalg mellem de nationale finanstillsyn, som opgraderes til EU-tilsynsorganer med nye beføjelser. Der vil blive oprettet ét EU-tilsynsorgan for banker, ét for værdipapirer og ét for forsikring og pension. De vil hver have en bestyrelse sammensat af direktørerne fra de nationale finanstillsyn.

De nationale tilsyn skal fortsat varetage dag-til-dag tilsynet med de finansielle virksomheder.

Som noget nyt i forhold til situationen i dag skal EU-tilsynsorganerne kunne udarbejde bindende tilsynsstandarder inden for specifikke tekniske områder, der udpeges i de konkrete direktiver som f.eks. kapitalkravsdirektivet. Sådanne standarder fastlægger fælles metoder, som er nødvendige for at sikre konsistent anvendelse af bestemte regler. Det kan f.eks. vedrøre ensartede rapporteringsformater

eller processer for samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder.

En anden nyskabelse er, at EU-tilsynsorganerne vil få mulighed for at adressere situationer, hvor det vurderes, at nationale tilsyn afviger fra gældende fællesskabslovgivning, herunder de ovenfor omtalte bindende tekniske standarder. Tanken er at etablere en smidig proces til løsning af uenigheder om implementeringen af EU-lovgivningen som et supplement til muligheden for at indbringe et land for EF-Domstolen for overtrædelse af fællesskabslovgivningen.

En tredje beføjelse er, at EU-tilsynsorganerne inden for visse områder kan mægle i tvister mellem nationale tilsyn, og at resultatet af medieringen kan gøres bindende for de pågældende nationale tilsyn.

Desuden vil EU-tilsynsorganerne understøtte koordinering og informationsudveksling mellem de nationale tilsyn i en krisesituation.

Det, der aktuelt udestår i forhandlingerne, er bl.a., om de nye EU-tilsynsorganer som led i ovenstående beføjelser skal kunne træffe afgørelser rettet direkte til den enkelte finansielle virksomhed, eller om afgørelserne alene skal rettes til de nationale tilsynsmyndigheder, som herefter skal implementere sådanne afgørelser over for de konkrete virksomheder under tilsyn.

Et andet udestående er, med hvilket flertal og hvilke stemmевægte EU-tilsynsorganerne skal træffe beslutninger udover fastlæggelsen af tilsynsstandarder.

Regeringen foretrækker, at EU-tilsynsorganernes afgørelser adresseres til de nationale tilsyn, fordi det er vurderingen, at det vil give den klareste arbejdsdeling mellem det nationale niveau og EU-niveau, men vi kan acceptere et kompromis, hvor EU-tilsynsorganerne kan træffe afgørelser direkte rettet mod de enkelte finansielle virksomheder.

Med hensyn til stemmeprocedurer foretrækker vi princippet om én person, én stemme frem for modeller med vægtet flertal, fordi EU-tilsynsorganerne skal fungere som neutrale håndhævere af den fælles regulering og ikke bør betragtes som et politisk organ.

Med forslaget etableres en ny værktøjskasse, hvis indhold i vid udstrækning først efterfølgende bringes konkret i anvendelse gennem justeringer i de konkrete direktiver, f.eks. kapitalkravsdirektivet.

Regeringen finder det vigtigt at styrke og harmonisere tilsynet med de finansielle markeder og virksomheder. Det er nødvendigt for at skabe lige vilkår på tværs af landene og for at understøtte den finansielle stabilitet.

FO Regeringen kan på den baggrund støtte oprettelsen af de tre EU-tilsynsorganer med de nævnte beføjelser.

Frank Aaen var helt enig i, at man skal have bedre kontrol med finansielle virksomheder, men spurgte, om det indgik i regeringens overvejelser, om der måske også var noget i hele systemet, der skulle laves om, idet kapitalens frie bevægelighed måske ikke er Guds gave til menneskeheden.

Hanne Agersnap mente, et stærkt tilsyn med det finansielle område var et skridt på vejen. Hun spurgte, om man havde nogen sanktionsmuligheder, hvis et påbud ikke blev overholdt.

Kim Mortensen hilste velkommen, at man på EU-plan får et øget finansielt tilsyn. I relation til, at der står noget om, at man vil tage hensyn til velfungerende systemer og understøtte "best practice", spurgte han, om det ville ske i form af ekstra sikkerhedsstillelse, eller hvordan man ville udmønte det.

Med hensyn til sanktionsmuligheder spurgte han, om man havde de samme sanktionsmuligheder som i vækst- og stabilitetspagten.

Han henviste til, at Finanstilsynet har lavet en rapport, der hedder "Strategi 2011", som handler om det danske finanstilsyns tilgang til sagen, og her er det europæiske system for finansielt tilsyn slet ikke nævnt. Er det fordi det ikke er indarbejdet endnu i Danmark at tænke på tilsyn på europæisk plan?

Han spurgte, om det er indarbejdet i forslaget, hvordan man kan styre de store, internationale banker.

Finansministeren sagde, at der i mange fora foregår en debat om, hvordan man kan føre kontrol med den finansielle sektor, bl.a. i samtalerne med USA, i IMF og i G20, og den debat foregår også i EU og herhjemme i Danmark. Regeringen prøver at udnytte det momentum, der er i sagen for øjeblikket, til at få gennemført tilfredsstillende regler på det område.

I anledning af Kim Mortensens spørgsmål om sanktionsmuligheder sagde finansministeren, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at påbyde bankerne forskellige ting, og de nationale tilsynsmyndigheder har jo ret vidtgående beføjelser. I sidste instans kan man gå til EF-Domstolen.

Hanne Agersnap forstod, at de nationale myndigheder har sanktionsmuligheder, men spørgsmålet er, om de er gode nok i alle EU-landene.

Kim Mortensen havde ikke kunnet finde noget i samlenotatet om, at EF-Domstolen kan gå ind i disse sager.

Han spurgte, om regeringen vil følge op på det, man skriver om hensyntagen til velfungerende systemer og om at bevare velfærdsstaten, ved at stille forslag om ekstra sikkerhedsstillelse.

Kim Mortensen pegede på, at de store amerikanske og japanske banker har stor indflydelse på de europæiske banker, og kom med den idé, at den danske regering kunne foreslå, at man lavede en hensigtserklæring om at gå videre til det internationale niveau.

Finansministeren sagde i anledning af Hanne Agersnaps bemærkninger, at man jo i forbindelse med bankerne havde drøftet, om ECB skulle offentliggøre resultatet af deres tilsyn. Vi føler, vi er på den rette vej, man vi er ikke nået i mål endnu.

Finansministeren sagde til Kim Mortensen, at når han havde nævnt EF-Domstolen, var det fordi det var et udestående spørgsmål, om de fælles finanstilsyn direkte kunne udstede påbud til enkeltvirksomheder, eller om det skulle gå igennem de nationale tilsynsmyndigheder.

Med hensyn til spørgsmålet om sikkerhedsstillelse pointerede finansministeren, at det, vi taler om i dag, er etablering af tilsynsorganerne. Først på et senere tidspunkt vil man beskæftige sig med det underliggende regelsæt, der skal gælde.

Finansministeren nævnte, at Danmark ikke er med i de fora, der er knyttet til euromedlemskabet.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet igen partier havde ytret sig mod det.

2. Skat

a) Omvendt betalingspligt for moms ved handel med CO₂-kvoter mv.

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0511

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 15)

KOM (2009) 0511 – bilag 2 (grundnotat af 9/11-09)

Finansministeren: Kommissionen har for nylig fremsat et direktivforslag, der giver medlemsstaterne mulighed for at indføre såkaldt omvendt betalingspligt for moms ved handel med CO₂-kvoter og nærmere bestemte varer.

Den omvendte betalingspligt indebærer, at pligten til at afregne salgsmoms med skattemyndighederne flyttes fra sælger til køber, som samtidig har fradrag for købsmoms. Dermed vurderes risikoen for momssvig at blive væsentligt reduceret.

Baggrunden for forslaget er flere eksempler på karruselsvig, hvor ét led i handelskæden forsvinder uden at indbetale den moms, som næste led trækker fra. Handelen med CO₂-kvoterne forgår ofte på børslignende vilkår – dvs. meget hurtige handler. Det kan indebære store statslige provenutab på meget kort tid.

Regeringen har fremsat et lovforslag – det er L19 – om ændring af den danske momslov, hvori der indgår et indgreb over for momssvig ved handel med CO₂-kvoter.

Der er generelt enighed blandt medlemslandene om forslaget, men enkelte lande har dog forbehold for forslaget om at anvende omvendt betalingspligt for moms ved handel med visse varer, selv om det vil være valgfrit.

Regeringen støtter forslaget og arbejder for en hurtig vedtagelse.

b) (Evt.) Postmoms

– *Politiske retningslinjer*

KOM (2003) 0234

Rådsmøde 2981 – bilag 2 (samlenotat side 15)

Bilag (02) 1150 (grundnotat af 7/7-03)

Bilag (02) 1240 (supplerende grundnotat af 15/8-03)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) bilag 91 (side 184, senest behandlet i EUU 6/11-09)

Finansministeren: Sagen om postmoms blev taget af dagsordenen for Økofinmødet den 10. november og blev derfor ikke drøftet.

Som nævnt for udvalget forud for Økofin i november støtter regeringen principielt, at der indføres moms på alle postydelser, da det vil være gavnligt for konkurrencen på postmarkedet og vil reducere de administrative omkostninger for postsektoren. Vi kan derfor støtte en genoptagelse af forhandlingerne om postmoms.

Regeringen kan imidlertid ikke støtte en udvidelse af momsningen af postydelser, hvis det indebærer en udvidelse af området for nedsat moms.

c) Rentebeskatningsdirektivet

– *Politisk indstilling*

KOM (2008) 0727

Rådsmøde 2981 – bilag 2 (tillæg til samlenotat side 3)

KOM (2008) 0727 – bilag 2 (grundnotat af 11/12-08)

KOM (2008) 0727 – bilag 3 (supplerende grundnotat af af 25/2-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 138 (side 447, senest behandlet i EUU 28/11-08)

Kommissionens fremskridtsrapport:

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 289 (side 799, senest behandlet i EUU 9/5-08)

Finansministeren: Jeg tager dagsordenspunkt 2c, 2e og 3a under ét.

På mødet skal vi behandle fire sager, som overordnet handler om informationsudveksling mellem skattemyndigheder og beskatning af indkomst mv. Det drejer sig om rentebeskatningsdirektivet, inddrivelsesdirektivet, bistandsdirektivet og antisvigsaftaler med Liechtenstein og andre tredjelande.

Jeg forventer, at rentebeskatningsdirektivet, bistandsdirektivet samt anti-svigsaftalerne vil blive behandlet som en samlet pakke, da sagerne alle handler om at sikre korrekt beskatning af indkomst mv. for personer og virksomheder og dermed at bekæmpe skattesvig.

Dertil kommer, at afskaffelse af bankhemmelighed enten direkte eller indirekte er et væsentligt element i forhandlingerne om alle tre sager.

I forhold til indholdet af de enkelte sager vedrører bistandsdirektivet informationsudveksling mellem medlemslandenes skattemyndigheder om alle typer indtægter,

herunder rentebetalinger. Det nye direktiv skal styrke og udvide udvekslingen af oplysninger mellem medlemslandenes skattemyndigheder.

Det væsentligste udestående i sagen vedrører automatisk informationsudveksling. Medlemslandene er uenige om, hvilke indtægtstyper der skal være omfattet af automatisk informationsudveksling, da det er forskelligt fra land til land, hvad skattemyndighederne har af indberettede oplysninger fra arbejdsgivere, banker mv.

I formandskabets seneste kompromisforslag lægges der op til, at der kun vil være pligt til automatisk informationsudveksling vedrørende løn og bestyrelseshonorarer, og at medlemslandene derudover automatisk skal udveksle de oplysninger, de er i besiddelse af.

I dette direktiv sættes der desuden en stopper for bankhemmeligheden, idet medlemslandene ikke længere vil kunne afslå anmodning om oplysninger med henvisning til bankhemmelighed. Det er et godt skridt i den rigtige retning, men jeg ville klart foretrække, at den automatiske udveksling af oplysninger også omfattede kapitalgevinster mv., hvilket kunne sikre en mere effektiv beskatning af disse indtægter.

Luxembourg og Østrig er imod forslaget, da de er modstandere af automatisk informationsudveksling, som netop vil være det mest effektive instrument til at sikre beskatning af kapitalgevinster mv.

Antisvigsaftalen med Liechtenstein indebærer, at Liechtenstein på anmodning skal udveksle oplysninger til imødegåelse af svig, både for så vidt angår direkte beskatning, indirekte beskatning, moms, told og landbrugslovgivning.

Også her har Luxembourg og Østrig forbehold, fordi en antisvigsaftale med Liechtenstein er et skridt mod, at de to lande skal udveksle oplysninger automatisk i henhold til rentebeskatningsdirektivet. Det hænger sammen med, at bl.a. de to lande i forbindelse med aftalen herom fik indført en undtagelse, hvormed de skal sikre beskatning af rentebetalinger ved at opkræve kildeskat af betalingen frem for automatisk at udveksle oplysninger. Undtagelsen udløber imidlertid, når Liechtenstein, Monaco, Andorra, San Marino og Schweiz går over til informationsudveksling på anmodning.

Rentebeskatningsdirektivet omfatter aktuelt kun automatisk udveksling af oplysninger om rentebetalinger mv. fra et pengeinstitut i et medlemsland til en fysisk person i et andet medlemsland.

Revisionen af rentebeskatningsdirektivet indebærer bl.a. en udvidelse af anvendelsesområdet samt præciseringer af definitioner, hvilket har til formål bedre at sikre beskatning af rentebetalinger. Der er umiddelbart enighed om elementerne i forslaget, idet Luxembourg og Østrig dog har et generelt forbehold.

Luxembourgs og Østrigs forbehold er formentlig baseret på, at en godkendelse af ændringsforslaget vil blive betragtet som en åbning fra de to lande i forhold til en eventuel accept af forslagene om bistandsdirektivet og antisvigsaftalen med Liechtenstein, der vil være et skridt mod effektiv beskatning af kapitalgevinster mv., samtidig med at Liechtensteins bankhemmelighed ophæves.

Luxembourg og Østrig har derudover blokeret for en vedtagelse af de tre sager med henvisning til, at de skal indgå i en samlet pakke. Eftersom formandskabet

nu har alle tre sager på dagsordenen for mødet er det derfor muligt, at vi vil kunne opnå enighed om forslagene. Drøftelsen forventes dog at blive meget vanskelig.

Regeringen støtter både forslaget til nyt bistandsdirektiv, forslaget til ændring af rentebeskatningsdirektivet samt antisvigsaftalerne med Liechtenstein og andre tredjelande. Vi finder Luxembourgs og Østrigs blokering uacceptabel, fordi den forhindrer en effektiv bekæmpelse af f.eks. skattesvig.

Frank Aaen ville gerne vide, hvorfor det skulle tage så mange år, før man fik fat i de pågældende skattelylande. Han spurgte, om informationspligten kun skulle gælde EU-lande, eller om den også skulle gælde over for tredjelande. Han pegede på, at de steder, hvor skattely virkelig gjorde ondt, var i udviklingslandene, som havde svært ved at finansiere deres velfærd, fordi de store firmaer prøvede at undgå at betale skat.

Hanne Agersnap havde hæftet sig ved, at rentebeskatningsdirektivet kun skulle gælde, når det drejede sig om fysiske personer, og spurgte, hvorfor det ikke også skulle omfatte selskaber, idet hun henviste til, at man tit brugte selskaber til at omgå skattereglerne.

Finansministeren sagde, at man havde arbejdet med disse ting i rigtigt mange år, men nu havde sagen fået momentum på grund af finanskrisen og G20-landenes drøftelser. Det var et momentum, vi skulle udnytte. Vi må lægge et massivt pres på Luxembourg og Østrig. Finansministeren håbede, man kunne nå til en aftale med disse to lande, idet det svenske formandskab nu har sat sagerne på som en samlet pakke, hvilket ville gøre det vanskeligere for de to lande og snige sig udenom.

Finansministeren svarede Hanne Agersnap, at skatteaftalen vedrører informationsudveksling mellem EU-landene indbyrdes, men derudover foregår der jo på kryds og tværs en lang række forhandlinger og indgås en lang række aftaler. F.eks. har de nordiske lande for nylig indgået en informationsudvekslingsaftale med en række caribiske lande. Sagen behandles også i OECD. Det er klart, at jo mere det kan organiseres med større klumper af lande, jo mere effektivt vil det være.

Det er rigtigt, at rentebeskatningsdirektivet kun vedrører fysiske personer, sagde finansministeren til Hanne Agersnap. Danmark arbejder for, at det også kommer til at omfatte selskaber og andre juridiske personer. Vi ser forslaget som et første skridt på vejen.

Frank Aaen syntes, det var fint, at man i de rige lande vil sørge for, at de, der har spekuleret sig til flest penge, betaler skat af dem, men det, han tænkte på, var, at det største hul består i, at de fattigste udviklingslande ikke har ressourcer til at kontrollere, at spekulanterne i deres lande betaler skat. Han mente, EU havde en moralsk pligt til at sørge for, at de fattige lande også bliver beskyttet imod de multinationale selskaber, der ikke vil betale skat.

Hanne Agersnap bad finansministeren vurdere muligheden for, at vi kunne få selskaber med.

Finansministeren var enig med Frank Aaen i, at der er et problem i de fattigste lande, men det arbejdes der med i IMF, i G20 og i OECD. Vi kan jo ikke gennemføre lovgivning i de lande, det drejer sig om.

Finansministeren svarede Hanne Agersnap, at vi ikke blot kunne stille et ændringsforslag om at få selskaber med, og så vil alle klappe. Men vi vil arbejde videre med sagen og betragter det, der nu er opnået, som et tilfredsstillende delresultat.

d) Inddrivelsesdirektivet

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0028

Rådsmøde 2981 – bilag 2 (tillæg til samlenotat side 7)

KOM (2009) 0028 – bilag 2 (grundnotat af 16/3-09)

KOM (2009) 0028 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 29/4-09)

Finansministeren: Den fjerde sag om informationsudveksling mellem skattemyndigheder og beskatning af indkomst mv. vedrører forslaget til nyt inddrivelsesdirektiv. Direktivet gør det muligt for et medlemsland at anmode om bistand fra et andet medlemsland til inddrivelse af skatter mv. for det ansøgende lands egne borgere.

Formålet med det nye inddrivelsesdirektiv er at effektivisere inddrivelsen af skattekrav mv. og styrke et medlemslands mulighed for at inddrive skyldig skat af indkomst, som landets borgere har optjent i andre EU-lande.

Den væsentligste ændring i forhold til det gældende direktiv er, at anvendelsesområdet foreslås udvidet til at omfatte alle skatter og afgifter samt hæftelser for tab i forbindelse med manglende betaling af skatter og afgifter.

Derudover foreslås det, at anmodninger om inddrivelse udformes i et standardiseret dokument, der sendes elektronisk mellem landenes myndigheder. Det vil effektivisere de administrative processer betydeligt.

Samtidig forenkles inddrivelsen ved, at det er det bistandssøgte medlemslands regler om forældelse af krav, der vil være gældende. De enkelte medlemslande behøver således ikke at have kendskab til de øvrige medlemslandes forældelsesregler.

Modregning af skatter, der skal udbetales, gøres endvidere enklere, idet det foreslås, at oplysninger herom kan udveksles automatisk.

Derudover er der forslag om, at udenlandske embedsmænd efter aftale kan være til stede i forbindelse med administrative undersøgelser i den bistandssøgte medlemsstat. En medlemsstat er ikke forpligtet til at indgå sådanne aftaler.

Der er generelt enighed blandt medlemslandene om indholdet af forslaget, og regeringen kan også støtte det.

e) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)

– *Generel indstilling*

11. Europaudvalgsmøde 27/11-09

KOM (2009) 0029

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2009) 0029 – bilag 2 (grundnotat af 2/3-09)

KOM (2009) 0029 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 17/4-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 182, senest behandlet i EUU 6/11-09)

Denne sag blev behandlet sammen med punkt 2c ovenfor.

f) (Evt.) Grænseoverskridende solidarisk hæftelse ved momssvig

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0805

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 25)

KOM (2008) 0805 – bilag 2 (grundnotat af 20/1-09)

KOM (2008) 0805 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 9/3-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1364, senest behandlet i

EUU 4/6-09) (intet sagt, behandlet som A-punkt)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

3. Skat

a) Antisvigsaftaler med Liechtenstein og andre tredjelande

– *Drøftelse om forhandlingsmandater*

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 29)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 81 FO, forhandlingsoplæg forelagt 16/10-09)

Dette punkt blev behandlet sammen med punkt 2c ovenfor.

b) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

– *Rådskonklusioner vedr. adfærdskodeksarbejdsgruppens rapport*

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 138 (side 448, senest behandlet i EUU 28/11-08)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Implementering af stabilitets- og vækstpagten

a) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud

– *Vedtægelse af rådsbeslutninger og rådshenstillinger*

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 35)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 853 FO, forhandlingsoplæg forelagt 27/2-09)

Finansministeren: Den økonomiske og finansielle krise har medført betydelig forværring af de offentlige finanser i EU. På basis af Kommissionens efterårsprognose fra november i år vurderes op mod 21 medlemslande at overskride traktatens referenceværdi for den offentlige budgetsaldo på 3 pct. af BNP i 2009, og op mod 26 lande ventes at overstige referenceværdien i 2010.

Økofin igangsatte i april og juli i år proceduren for uforholdsmæssigt store underskud for en række lande, som allerede i 2008 havde budgetunderskud over referenceværdien.

På Økofin den 2. december skal vi drøfte igangsættelsen af proceduren og de dertilhørende rådshenstillinger for Belgien, Italien, Portugal, Nederlandene, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Tyskland og Østrig, som ventes at overskride referenceværdien i 2009.

På rådsmødet skal vi desuden vedtage nye, reviderede rådshenstillinger til Frankrig, Irland, Spanien og UK på baggrund af Kommissionens vurdering af de forværrede økonomiske udsigter i disse lande samt de tiltag, som landene allerede har implementeret i overensstemmelse med de tidligere vedtagne henstillinger.

Endelig skal vi drøfte Grækenlands opfølgning på Rådets henstilling fra april 2009 på baggrund af en vurdering fra Kommissionen om, at Grækenland ikke har iværksat effektive tiltag med henblik på at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud.

I lighed med de fleste af de lande, der blev underlagt proceduren i foråret, vurderer Kommissionen for Belgien, Italien, Portugal, Nederlandene, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Tyskland og Østrig, at den finansielle og økonomiske krise udgør særlige omstændigheder, som kan begrunde længere frister for korrektion af underskuddene end 1 år.

Henstillingerne til disse lande samt de reviderede henstillinger til Frankrig, Irland, Spanien og UK bør ses som en samlet pakke, der følger de retningslinjer for den finanspolitiske exitstrategi, som Økofin blev enige om den 20. oktober 2009.

Henstillingerne følger princippet om, at relativt store underskud giver anledning til relativt lange tidsfrister, men med relativt ambitiøse krav til årlige strukturelle budgetforbedringer.

Lande med størst underskud, dvs. over 10 pct. af BNP i 2009 – som f.eks. UK og Irland – ventes at få en henstilling om at korrigere de uforholdsmæssigt store underskud inden for fire år med en frist i 2014. Disse lande bliver dog pålagt forholdsvis store årlige strukturelle budgetforbedringer på ca. 1,75 til 2 pct. af BNP.

Lande med underskud på mellem 5 og ca. 10 pct. af BNP i 2009 – som f.eks. Frankrig, Portugal og Tjekkiet – får tre år til at korrigere deres underskud med en frist i 2013. Den krævede årlige strukturelle stramning for disse lande er tilsvarende mindre – på omkring 1 pct. af BNP.

Endelig får de lande, hvis budgetunderskud er på op til godt 5 pct. af BNP, to år til at korrigere deres underskud med frister i enten 2012 eller 2013 afhængigt af, hvornår konsolideringen påbegyndes. Denne gruppe lande, som bl.a. omfatter Tyskland, Østrig, Belgien og Italien, får desuden en henstilling om en årlig strukturel stramning på under 1 pct. af BNP.

Regeringen kan støtte Kommissionens anbefalinger til rådshenstillinger til landene om, at de korrigerer deres uforholdsmæssigt store underskud i overensstemmelse med de nævnte tidsfrister og strukturelle budgetforbedringer. Regeringen støtter ligeledes en ventet rådsbeslutning om, at Grækenlands opfølgning på henstillingen af april 2009 har været utilstrækkelig.

Frank Aen syntes, det var positivt at høre en liberal minister, som ellers har den opfattelse, at jo færre penge der er til velfærd, jo bedre, sige, at nu skal vi sørge for, at der er penge til velfærdssamfundet, og at vi skal beskatte spekulationsgevinster så hårdt som muligt.

Finansministeren takkede for Frank Aens udlægning af liberal politik, men forstod, at formanden ikke mente, man skulle have en længere diskussion om dette emne.

Frank Aen pegede på, at vi har fået opbygget så store selskaber, at de ikke kan gå ned. Det mente han måtte gøre lidt ondt i en liberalists hjerte, idet det strider mod princippet "Lad falde hvad ikke kan stå." Som eksempel nævnte han Den Danske Bank, som både driver en bank, men også et realkreditsel-

skab, et forsikringselskab, en spekulationsforretning og en ejendomsmæglerkæde.

Finansministeren sagde, at man også på internationalt plan arbejder på at få større gennemsigtighed. Det er klart, at der er problemer, når selskaber bliver så store, at de næsten er større end nationalstaterne.

b) Supplement til Belgiens opdaterede stabilitetsprogram 2009-2012

– *Vedtagelse af rådsudtalelser*

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 43)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 491 (side 1499, senest behandlet i EUU 26/6-09)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009

a) Finansielt tilsyn

– *Orientering om fremskridt*

KOM (2009) 0499, KOM (2009) 0500, KOM (2009) 0501, KOM (2009) 0502, KOM (2009) 0503

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 47)

KOM (2009) 0499 – bilag 1 (grundnotat af 20/11-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 76, senest behandlet i EUU 16/10-09 og side 78 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 16/10-09)

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1355, behandlet i EUU 4/6-09)

Finansministeren: Det svenske formandskab ventes at gøre status for fremskridtet med en ny tilsynsstruktur med henblik på forelæggelse for Det Europæiske Råd den 10.-11. december.

Som nævnt tidligere var der politisk enighed om forslaget om et europæisk råd for systemisk risiko, ESRB, på mødet i Økofin i slutningen af oktober, og forslaget om oprettelse af tre nye EU-tilsynsorganer – som jeg var inde på tidligere – er på dagsordenen på det kommende møde.

Formandskabet sigter efter en samlet forelæggelse af begge elementer for Det Europæiske Råd i december.

Når der er enighed om de nye rammer, vil der efterfølgende blive drøftet forslag til konkrete ændringer i de relevante direktiver, f.eks. kapitalkravsdirektivet, som følge heraf.

Der foreligger endnu ikke endelige tidsplaner for det videre arbejde hermed under de kommende formandskaber og for, hvornår de enkelte emner skal forelægges Økofin.

Regeringen vil tage formandskabets orientering til efterretning og støtte en ambitiøs tidsplan for det efterfølgende arbejde.

b) Økofins bidrag til drøftelsen af Lissabonstrategien efter 2010

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 49)

Almindelige anliggender og eksterne forbindelser:

EUU alm. del (09) – bilag 69 (henvendelse af 10/11-09 fra EU-NGO Platform)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – (senest behandlet i EEU 13/11-09) (referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (08) – bilag 304 (side 988, behandlet i EEU 18/3-09)

Finansministeren: Det Europæiske Råd ventes i foråret 2010 at tage stilling til en afløser for Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse, når denne formelt udløber i 2010.

Der er fortsat behov for en samlet, overordnet strategi i EU efter 2010 for at skabe fremdrift i økonomiske reformer i de enkelte lande, og i tiden frem mod Det Europæiske Råd i foråret vil Kommissionen og de enkelte rådsformationer give deres input til, hvordan en sådan strategi bør se ud.

Økofin ventes på det kommende møde at vedtage rådskonklusioner, der giver Økofins første bidrag til denne proces.

Økofin ventes i sine konklusioner at understrege behovet for fortsat at fokusere strategien overordnet på reformer, der styrker vækst og beskæftigelse.

I lyset af udfordringerne i de kommende år er der desuden specifikt behov for reformer, der forbedrer de offentlige finansers holdbarhed, og som understøtter overgangen til en grøn, klimavenlig økonomi.

Regeringen finder, at det fortsat er vigtigt med en samlet, overordnet og langsigtet strategi for at sikre fremdrift i økonomiske reformer i EU, når den eksisterende Lissabonstrategi udløber i 2010.

Regeringen støtter de forventede budskaber og rådskonklusioner vedrørende indretningen af en sådan strategi efter 2010.

c) Finansielle exitstrategier

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 52)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 187, senest behandlet i EEU 6/11-09)

Finansministeren: På Økofinmødet i november var der en første drøftelse af principper for en kommende udfasning af de ekstraordinære støtteordninger til den finansielle sektor. Det gælder garantiordninger, kapitalindsud i de finansielle virksomheder og – i enkelte lande – opkøb af dårlige aktiver.

Selv om der er tegn på en vis bedring i udsigterne for den finansielle sektor, er det for tidligt at konkludere, at støtteordningerne kan sættes i bero. En drøftelse på nuværende tidspunkt af principper for finansielle exitstrategier tjener imidlertid som forberedelse af, hvordan man til sin tid skal udfase de forskellige støtteordninger på en hensigtsmæssig måde.

Jeg forventer, at Økofin på det kommende møde vil vedtage konklusioner, der bakker op om de principper, jeg redegjorde for her i udvalget forud for Økofin i november, og som der var enighed om på mødet.

Jeg forventer, at drøftelserne af finansielle exitstrategier vil fortsætte i de kommende måneder, bl.a. i takt med at man også i de enkelte lande vil tage fat på at drøfte nationale exitstrategier.

Regeringen kan støtte de forventede rådskonklusioner.

6. Finansielle tjenesteydelser

a) (Evt.) Fælles eurobetalingsområde, SEPA

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0471

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 54)

EUU alm. del (072) – bilag 135 (side 272, senest behandlet i

EUU 18/1-08)

EUU alm. del (06) – bilag 28 (side 23 behandlet i EUU 6/10-06)

Betalingsdirektivet:

KOM (2005) 0603 – bilag 2 (grundnotat af 9/3-06)

EU-note (06) – E 5 (notat af 23/10-06 om betalingsdirektivet og dankort)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 277 (side 1042, seneste behandling i

EUU 23/3-07)

EUU alm. del (06) – bilag 72 (side 255 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 3/11-06)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

b) Derivatmarkeder

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0563

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (samlenotat side 56)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

c) Styrkelse af rammerne for finansiel stabilitet i EU

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0561

Rådsmøde 2981 – bilag 1 (sammenfatning side 59)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 77 senest behandlet i EEU 16/10-09)

EUU alm. del (072) – bilag 289 (side 794, seneste behandling i EEU 9/5-08)

EUU alm. del (07) – bilag 35 (side 20, behandlet i EEU 5/10-07)

Lamfalussy-proceduren:

EUU alm. del (072) – bilag 49 (side 33, seneste behandling i EEU 30/11-07)

EUU alm. del (06) – bilag 330 (side 1168, behandlet i EEU 2/5-07)

Finansministeren: På det kommende Økofin forventer jeg en vedtagelse af rådskonklusioner om udviklingen af EU's rammer for finansiel stabilitet og for grænseoverskridende krisestyring i banksektoren. Rådet ventes at opfordre Kommissionen til på det korte sigt bl.a. at arbejde med tilsynenes muligheder for tidlige indgreb, udvikling af fælles analytiske rammer, advarselsindikatorer og tærskler.

Rådskonklusionerne ventes også at opfordre Kommissionen til at arbejde med rammer for overførsel af aktiver på tværs af grænser mod passende garantistillelse, rammer for og redskaber til kriseløsninger, rammer for lukning af banker – herunder muligheden for fælles rammer for sanering og insolvens – samt metoder til at øge den private sektors bidrag til krisefinansiering. Det ventes, at Kommissionen opfordres til at præsentere forslag for Rådet i løbet af foråret 2010.

Rådskonklusionerne ventes desuden at støtte en styrket politikkoordinering, herunder bl.a. at forberede en pragmatisk tilgang til hvorledes en potentiel finansiel byrde kan fordeles mellem lande i en krisesituation. Det ventes, at EFC opfordres til at fortsætte arbejdet og fremsætte konkrete forslag til Rådet i foråret 2010.

Det er vanskeligt at skabe et grænseoverskridende finansielt kriseberejdskab, men det er nødvendigt at tænke over, hvordan rammerne kan styrkes for at ruste os bedre til en fremtidig stresssituation i de finansielle institutioner.

Regeringen støtter udkastet til rådskonklusioner.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 2982 (konkurrenceevne – forskningsdelen) den 3.-4. december 2009

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde videnskabsministeren de punkter på Konkurrenceevnerådsmødet, som hører under Videnskabsministeriets ressort, nemlig punkt 7-11.

Formanden nævnte, at jo kortere og mere præcis videnskabsministerens kunne klare forelæggelsen, jo bedre.

Videnskabsministeren: Jeg kan starte med at sige, at jeg har kigget nøje på jeres dagsorden, da jeg udarbejdede taleudkastet, og taget højde for, at I formentlig var lidt pressede.

Det, jeg skal tale om, er selvfølgelig forskningsdelen af mødet i Konkurrenceevnerådet den 3. og 4. december. Der er fem punkter på denne del af dagsordenen. Det kan måske fremme det lidt, at de alle er til orientering. Jeg vil i korthedens navn fokusere på punkterne 7, 8 og 10.

7. Bidrag til den europæiske innovationsplan og post 2010 Lissabon agendaen

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2982 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Videnskabsministeren: Det første punkt under forskningsdelen drejer sig om den kommende europæiske innovationsplan og dens sammenhæng med post Lissabonstrategien.

Til at styre en debat om dette emne har formandskabet udarbejdet nogle spørgsmål.

Hvad bør der fokuseres på i samspillet mellem forskning og innovation, samt hvilke målsætninger bør der sættes i post Lissabonstrategien?

Endvidere spørges der om, hvordan rammeprogrammet kan gøres mere enkelt og derved brugervenligt.

Det er ikke første gang, vi drøfter disse emner.

Fra dansk side lægger vi fortsat vægt på, at innovationsplanen fokuserer på at skabe rammer for et stærkt offentligt-privat samspil.

Der skal skabes et indre marked for viden, og unødvendige barrierer for skabelse og anvendelse af viden i Europa skal fjernes.

Hvad angår post Lissabonstrategien skal vi tænke os rigtigt godt om, når vi skal til at definere nye målsætninger.

Som bekendt har vi på det forskningspolitiske område den målsætning, at der skal bruges 3 pct. af landenes BNP til forskning og udvikling. Herhjemme har vi delt det op, således at det offentlige skal præstere den ene procent, mens den private sektor skal præstere de 2 procent.

Regeringen mener, at disse inputorienterede mål i den ny Lissabonstrategi bør suppleres med nogle mere outputorienterede mål.

Vi skal arbejde for at udbygge vores viden om de konkrete resultater af forskning, udvikling og innovation. Det er selvfølgelig ikke helt enkelt, det ved vi alt om. Men netop derfor er vi ved at etablere nogle bedre indikatorer til måling af forskning, udvikling og innovation på europæisk plan. Det er en udvikling, der er sat i gang nu, i forbindelse med at der er nedsat en arbejdsgruppe under Ministerrådet, hvor man vil forsøge at se på disse ting.

Vi ved, at små og mellemstore virksomheder ikke er gode nok til at inddrage viden og omsætte forskningsresultater til produkter.

Der er derfor behov for at sikre en øget kommercialisering af forskningsresultater blandt Europas mindre virksomheder ved at styrke sammenhængen mellem vores forskningsmidler og risikovillig kapital udefra.

Hvis vi skal løfte nogle af disse udfordringer, skal vi gøre os klart, hvad vi vil med det europæiske forsknings samarbejde.

Hanne Agersnap forstod, at videnskabsministeren lagde mest vægt på forskningen og muligheden for at tiltrække kapital, men hun hørte ham ikke sige noget om, at vi skal sørge for at få mere innovation gennem større medarbejderinddragelse.

Lone Dybkjær slog til lyd for, at vi også får innovation på det sociale område ved at inddrage brugerne, f.eks. de handicappede.

Videnskabsministeren sagde, at det var meget naturligt, at det var forskningen, der var udgangspunktet, men vi lægger vægt på, at man bruger videns-trekanten, og vi fremhæver fra dansk side gang på gang, at vi må have ud-dannelse, forskning og innovation til at spille tæt sammen, og sikre, at der bliver et tæt samspil mellem det offentlige og den private sektor.

Videnskabsministeren svarede Lone Dybkjær, at man var opmærksom på at inddrage brugerne.

Han havde lyttet efter det, der var sagt af de to ordførere.

8. Prioriteter for europæisk forskning og forskningsbaseret innovation i post 2010 Lissabon strategien

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2982 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Videnskabsministeren: Rådskonklusionerne vedrørende de fremtidige forskningsprioriteter understreger, at forskning, udvikling og innovation bør have en fremtrædende placering i forbindelse med udviklingen af post 2010 Lissabonstrategien.

Regeringen er enig i, at EU bør fokusere indsatsen inden for forskning og udvikling på store globale udfordringer og gøre dem til muligheder. Vi skal her i Europa være bedre gearret til i fællesskab at takle vor tids store samfundsmæssige udfordringer. Vi kender alle udfordringen forbundet med den globale opvarmning.

Ligeledes bør vi gå sammen om andre store fælles udfordringer såsom bæredygtig fødevarerproduktion og problemer afledt af den demografiske udvikling. I den proces er det afgørende, at både den offentlige og den private sektor inddrages.

Samtidig er gennemsigtighed og globalt udsyn nøgleord.

I udviklingen af de fremtidige prioriteter skal vi i videst muligt omfang inddrage erfaringerne fra de eksisterende instrumenter og strukturer.

Her må afbureaukratisering og forenkling være ledetråden.

Rådskonklusionerne kommer også med anbefalinger for det nuværende, syvende rammeprogram, som ligger helt på linje med danske holdninger.

Rammeprogrammet skal fortsat effektiviseres og simplificeres. Virksomheder og forskere skal bruge mindre tid på administration og kontrolprocedurer, når de er med i disse EU-projekter.

Samtidig skal offentligt-privat forskningssamarbejde øges, hvilket skal indbefatte de små og mellemstore virksomheder.

Styrkede mekanismer i forhold til vidensspredning og anvendelse af viden fremhæves også som centralt.

Uddannelse er et fremragende instrument, når vi taler om at sprede ny viden. Det er bl.a. af denne årsag, at dansk erhvervsliv bakker så markant op om ErhvervsPh.D-ordningen. Jeg har tidligere orienteret om, at jeg har forsøgt at fremme sagen på europæisk plan i forbindelse med et møde med kommissær Potocnik, og der har været vist en betydelig interesse for den danske ordning. Vi følger selvfølgelig op herpå.

Netop det at skabe, formidle og udnytte viden er en afgørende forudsætning for vores fortsatte vækst og velstand.

Disse anbefalinger er helt centrale, når vi til næste år skal midtvejsevaluere det igangværende rammeprogram og diskutere, hvad der skal forbedres.

Vi vil fra dansk side deltage aktivt i de drøftelser, som naturligt vil følge op til, under og efter dette arbejde.

Jeg kan her skyde ind, at vi har en aftale om, at vi skal holde et møde efter nytår, hvor vi går nærmere ind i lige akkurat dette arbejde.

Som udgangspunkt for de drøftelser, vi skal have på torsdag, vil jeg sige, at Danmark kan støtte det foreliggende udkast til rådskonklusioner, der som nævnt aftegner vore holdninger på alle punkter.

Formanden var glad for, at videnskabsministerens fortid som kommunikator ikke fornægtede sig.

9. Forbedret governance af det europæiske forskningsrum

– *Vedtagelse af rådsresolution*

Rådsmøde 2982 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Ljubljana-processen

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 451 (side 1260, seneste behandling i

EUU 20/5-09 – ingen omtale)

EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 941, behandlet i EEU 27/2-09)

Videnskabsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Fremtidens IKT forskning og IKT infrastruktur for e-science

– *Vedtagelse af rådskonklusioner.*

KOM (2009) 0108, KOM (2009) 0116, KOM (2009) 0184

Rådsmøde 2982 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Videnskabsministeren: For så vidt angår dagsordenens punkt 10 om fremtidens IKT forskning har vi fra dansk side fundet det afgørende, at udkastet skulle indeholde et eksplicit fokus på grøn IT. Det vil sige forskning i og udvikling af grønnere IT løsninger samt IT løsninger til reduktion af energiforbruget i andre af samfundets sektorer.

11. Status for fælles programlægning, særligt hvad angår neurodegenerative sygdomme, herunder Alzheimers, gennem fælles programlægningsinitiativer

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2009) 0379, KOM (2008) 0468

Rådsmøde 2982 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Udvalgsmdereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 37 (side 1660, seneste behandling i

EUU 22/9-09 – punktet var udgået)

Videnskabsministeren nævnte ikke dette punkt.

Punkt 6. Forretningsordener

a) Forretningsorden for Rådet

- *Vedtagelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 1. december 2009*

b) Forretningsorden for Det Europæiske Råd

- *Vedtagelse i skriftlig procedure den 1. december 2009*
EUU alm. del (09) – bilag 97 (samlenotat af 26/11-09)
Det europæiske Råd 29-30/10-09 – bilag 10 (fortroligt)

Sundhedsministeren: På udenrigsministerens vegne vil jeg nu forelægge to sager til orientering. Dels Rådets forretningsorden dels forretningsordenen for Det Europæiske Råd. Sagerne forelægges samlet.

Som en konsekvens af Lissabontraktatens ikrafttræden næste uge vil der skulle vedtages en forretningsorden for Det Europæiske Råd og en tilpasning af forretningsordenen for Rådet. Udvalget har fået foreløbige udkast af begge forretningsordener. Vedtagelserne ventes at ske den 1. december.

For Det Europæiske Råds vedkommende er baggrunden, at Lissabontraktaten omdanner dette til en institution i traktatens forstand. Der er derfor behov for en forretningsorden.

Den nye forretningsorden indeholder de sædvanlige tekniske bestemmelser, som vi kender fra andre forretningsordener, om spørgsmål som mødekadence, fastlæggelsen af datoer for møder og frister for udsendelse af dagsorden m.v.

Forretningsordenen regulerer også den nye faste formands mere praktiske arbejde med at forberede og sikre kontinuiteten i DER's arbejde. Det væsentligste er, at det står klart, at den nye faste formand skal etablere tætte relationer til det nationale formandskab og til formanden for Kommissionen for at sikre en koordination og en konsultation med disse om forberedelsen og afviklingen af møderne i DER.

For Rådets vedkommende vil den eksisterende forretningsorden blive tilpasset i overensstemmelse med de nye bestemmelser i Lissabontraktaten. Det vil først og fremmest sige, at der tages højde for opdelingen af Rådet for almindelige og eksterne anliggender i to. Det nationale formandskab vil fortsat varetage formandskabet for Rådet for almindelige anliggender, som vil være den formation, der forbereder møderne i Det Europæiske Råd.

Rådsformationen for eksterne forbindelser bliver ansvarlig for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, handelspolitikken og udviklingsbistanden. Rådsformationen vil få fast formand i skikkelse af den høje repræsentant.

Der sker også en styrkelse af planlægningen af formandskaberne, som skal koordineres på tværs af tre formandskaber for at styrke kontinuiteten og sammenhængen i EU's ageren inden for alle politikområder.

11. Europaudvalgsmøde 27/11-09

Derudover indeholder Rådets forretningsorden den sædvanlige tekniske regulering af god mødeledelse m.v.

Ingen bad om ordet.

FO Punkt 7. Rådsmøde nr. 2980 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 30. november – 1. december 2009

Punkterne 1-2 og 4-6 hører under Beskæftigelsesministeriets ressort og blev forelagt af beskæftigelsesministeren.

Punkterne 3, 7 og 17 hører under Indenrigs- og Socialministeriets ressort og blev forelagt af indenrigs- og socialministeren.

Punkterne 8-15 hører under Sundhedsministeriets ressort og blev forelagt af sundhedsministeren.

Punkt 16 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort og blev forelagt af økonomi- og erhvervsministeren under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden.

Indenrigs- og socialministeren: Jeg skal forelægge punkterne 3 og 7, som begge er til orientering. Hertil kommer, at jeg gerne uden for dagsordenen vil orientere om en sag, som forventes at skulle behandles på et efterfølgende rådsmøde. Det er punkt 17 på vores dagsorden til i dag.

Sundhedsministeren: Jeg skal forelægge sundhedspunkterne på rådsmødet den 1. december. Der er 7 sager på dagsordenen: direktivforslaget om grænseoverskridende sundhedsydelser, lægemiddel-pakken, en drøftelse om influenza A og 3 sæt rådskonklusioner om henholdsvis antibiotikaresistens, om e-sundhed og om alkohol og sundhed. Den sidste sag – nemlig forslaget til henstilling om røgfri miljøer – behandles som et A-punkt. Herudover forelægger jeg et forslag til henstilling om vaccination mod sæsoninfluenza. Dette forslag nåede ikke at blive klar til vedtagelse på dette rådsmøde, men vil formentlig kunne vedtages på et kommende rådsmøde i december eller i begyndelsen af det nye år. Alle sagerne forelægges til udvalgets orientering.

Jeg vil i mit indlæg i dag koncentrere mig om 3 sager, nemlig direktivforslaget om grænseoverskridende sundhedsydelser, drøftelsen om influenza A og forslaget til henstilling om røgfri miljøer. Jeg vil også kort nævne lægemiddelpakken og henstillingen om vaccination mod sæsoninfluenza. De øvrige sager vil jeg ikke komme ind på, men jeg besvarer selvfølgelig gerne spørgsmål om dem.

1. Håndtering af krisen og revision af Lissabon-strategien post 2010

– *Politisk debat*

a) Meddelelse fra Kommissionen om beskæftigelseskrisen

– *Præsentation ved Kommissionen*

KOM (2009) 0639

b) Fremme af inklusion på arbejdsmarkedet – håndtering af krisen og forberedelse af Lissabonstrategien post 2010

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

c) Den europæiske beskæftigelsesstrategi i Lissabonstrategien post 2010

– *Godkendelse af udtalelse fra Beskæftigelseskomiteen (EMCO)*

d) Lissabonstrategien post 2010

– *Godkendelse af udtalelse fra Komiteen for social beskyttelse (SPC)*

e) Anden rapport om de sociale implikationer af krisen fra SPC og Kommissionen

– *Præsentation ved Kommissionen*

Rådsmøde 2980 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 1 på dagsordenen er en debat om medlemslandenes håndtering af krisen og om revision af Lissabonstrategien, når den udløber i 2010. Punktet er delt mellem mig og indenrigs- og socialministeren, og jeg forelægger det til orientering.

På mit område rummer punktet tre dokumenter, som vi kan godkende på rådsmødet: For det første er der en udtalelse fra beskæftigelseskomiteen om beskæftigelsesstrategien i den fornyede Lissabonstrategi efter 2010; for det andet vil Kommissionen præsentere en meddelelse om beskæftigelseskrisen, og for det tredje har formandskabet fremlagt forslag til rådskonklusioner om fremme af inklusion på arbejdsmarkedet og håndteringen af krisen.

Regeringen kan tiltræde de synspunkter, der kommer til udtryk i de tre dokumenter. Regeringen er således helt enig i, at det i den nuværende situation er afgørende at forebygge, at større befolkningsgrupper i Europa tabes på arbejdsmarkedet. Samtidig er det vigtigt at forberede sig til situationen efter krisen, hvor de fleste europæiske lande vil mangle arbejdskraft på grund af den demografiske udvikling

Om dette punkt vil jeg tillade mig at henvise til redegørelserne i samlenotatet.

Pia Adelsteen var glad for, at beskæftigelsesministeren sagde sagt Lissabonstrategien efter 2010, idet hun elskede, at man talte dansk.

FO 2. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESS-EUROPE, UEAPME, CEEP og EFS, og om ophævelse af direktiv 96/34/EF

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0410

Rådsmøde 2980 – bilag 1 (samlenotat side 6)

KOM (2009) 0410 – bilag 1 (grundnotat af 1/9-09)

Beskæftigelsesministeren: Jeg forelægger dette punkt til forhandlingsoplæg.

Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan er blevet enige om en revision af den eksisterende rammeaftale om forældreorlov, som er fra 1995.

Direktivforslaget er fremsat efter den særlige lovgivningsproces, hvor EU-reglerne fastlægges efter en aftaleproces mellem de europæiske parter. Direktivet skal altså give retsvirkning til parternes reviderede aftale om forældreorlov.

Indholdsmæssigt betyder rammeaftalen, at lønmodtagerens individuelle ret til forældreorlov udvides fra de nuværende 3 måneder til 4 måneder. Heraf skal 1 måned ikke kunne overføres fra den ene forælder til den anden. Derudover indeholder rammeaftalen nogle forbedringer og præciseringer, og der åbnes op for større fleksibilitet, når arbejdet genoptages efter endt orlov.

I Danmark har vi allerede i dag en individuel ret til 32 ugers forældreorlov til hver af forældrene, så udvidelsen fra 3 til 4 måneder har ikke betydning for dansk lovgivning.

Det er også allerede i dag et gældende princip, at forældreorlov er en individuel ret, som ikke bør overdrages fra den ene forælder til den anden.

Direktivforslaget er på dagsordenen på rådsmødet den 30. november til politisk vedtagelse. Kommissionen fremlagde sit direktivforslag i juli måned, og siden har der kun været en kort, teknisk gennemgang i Rådet.

Det skyldes jo, at det kun er muligt i Rådet at ændre i direktivet, som er ganske kortfattet og primært indeholder en henvisning til rammeaftalen. Selve rammeaftalen er ikke til ny forhandling, for den er jo et resultat af den sociale dialog på EU-plan.

Danmark har tradition for at bakke op om de aftaler, som arbejdsmarkedets parter forhandler sig frem til. Det ligger i god tråd med vores danske model. Derfor har de danske parter også forholdt sig positivt til den nye rammeaftale.

FO Med disse ord vil jeg derfor opfordre Europaudvalget til at give mig opbakning til, at Danmark kan stemme for forslaget til nyt forældreorlovsdirektiv.

Pia Adelsteen pegede på, at der på side 9 i samlenotatet står: "Det må dog overvejes, om det er nødvendigt at præcisere beskyttelsen i ligebehandlingsloven i forhold til alle former for mindre gunstig behandling som følge af ansøgning om forældreorlov. I dag omhandler beskyttelsen i §§ 9 og 16 alene lovstridige afskedigelser." Hun ville høre, om det reelt betyder, at vi skal lave loven om.

Hun ville godt have beskæftigelsesministerens kommentarer til, at vi måske er nødsaget til at præcisere i barselorlovsloven, at forældrene har ret til at bede om ændrede arbejdsforhold.

Umiddelbart havde hun svært ved at se, at forældreorlov og barselorlov var noget, som EU skulle blande sig i.

Beskæftigelsesministeren sagde, at i dag har vi i Danmark 32 ugers individuel ret til forældreorlov, mens direktivforslaget siger 4 måneder, så dansk lovgivning påvirkes ikke. Hun pegede på, at hvis vi havde haft en længerevarende ret, så ville direktivet have påvirket dansk lov. Hvad er beskæftigelsesministerens holdning hertil?

Hanne Agersnap blev lidt forvirret over beskæftigelsesministerens udtalelser om barselorlov og forældreorlov, idet hun mente, det var sådan i dag, at både mænd og kvinder havde en individuel ret til 32 ugers forældreorlov, men den ret kan overdrages til den anden. Hun forstod, at efter direktivet var det sat som en betingelse, at den ikke kunne overdrages. Så må der da være tale om en ændring af de danske regler.

Lone Dybkjær blev også lidt forvirret, idet hun mente, det var sådan, at efter de danske regler har kvinden ret til at få orlov i 14 uger, og hvis hun ikke tager den, bortfalder den. I praksis kan kvinderne tage et års barselorlov.

Beskæftigelsesministeren præciserede, at der ikke bliver ændret i de danske regler, fordi vi lever op til direktivet. Der er tale om noget, som parterne på arbejdsmarkedet er blevet enige om, og så er det en dansk tradition, at man støtter det. Det ligger helt i tråd med "den danske model".

Med hensyn til de tekniske spørgsmål om forældreorlov og barselorlov ville beskæftigelsesministeren overlade til kontorchef Ole Bondo Christensen at svare. Der er en måned, der ikke kan overdrages. Hun pointerede, at der er tale om en opstramning i nogle sydeuropæiske lande, men der sker ingen ændringer i den danske lovgivning.

Kontorchef Ole Bondo Christensen sagde, at der er en individuel ret i Danmark til 32 ugers forældreorlov, og det bliver ikke ændret af det forældreorlovsdirektiv, som formentlig bliver vedtaget på mandag. I Danmark kan man ikke overføre al sin barselorlov fra den ene forælder til den anden. Det er anderledes end i andre lande, som dels har en kortere barselorlov og dels har mulighed for at overføre hele orloven fra den ene forælder til den anden.

Pia Adelsteen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Hanne Agersnap forstod det sådan, at det kun var en del af orloven, der ikke kunne overdrages. I Danmark har vi en individuel ret, og en stor del af den kan overdrages, men der er en måned, der ikke kan overdrages. Derfor kan vi med hiv og sving leve op til direktivet. Hun pegede på, at reglerne er til for at sikre, at forældrene deles ligeligt om forældreorloven, men det tilskynder de danske regler ikke til.

Lone Dybkjær forstod stadig ikke helt, hvordan de danske regler forholder sig til direktivet. Hun opfattede det sådan, at når et barn er født, er der to ugers obligatorisk orlov til kvinden, og dem kan hun ikke lade være med at tage. Derefter er der 12 eller 14 uger til kvinden, og hvis hun ikke tager dem, falder de væk. Derudover er der nogle uger, som kan overdrages, hvilket medfører,

at kvinderne i praksis kan tage et års orlov. Hun bad om at få et skriftligt notat om reglerne.

Beskæftigelsesministeren ville ikke som Hanne Agersnap sige, at vi med hiv og sving kan leve op til direktivet, men ville formulere det sådan, at i Danmark er der bedre betingelser for barselorlov end i mange andre lande, hvor vores fleksible regler er helt ukendte. Det er fordi vi har så gode betingelser i Danmark, at der er så stor en fleksibilitet i vores regler.

NOT Hun lovede Lone Dybkjær et notat om sagen.

Hanne Agersnap medgav, at for kvinderne har vi gode regler om barselorlov, men for mændene har vi ikke så gode regler, idet mændene skal kæmpe for at få barselorloven, fordi den kan overdrages. Hun mente, det ville være godt, om man øremærkede en større del af barselorloven til fædrene.

Lone Dybkjær mente ikke, man skulle gå ind i denne danske problemstilling, som hun kendte beskæftigelsesministerens holdning til.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Dansk Folkeparti dog havde udtrykt sig imod det.

3. Sund og værdig aldring

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2980 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Indenrigs- og socialministeren: Punkt 3 er formandskabets udkast til rådskonklusioner om sund og værdig aldring.

Det svenske formandskab ønsker med udkastet til rådskonklusioner om sund og værdig aldring at belyse nødvendigheden af et godt samarbejde mellem social- og sundhedssektorerne.

I udkastet foreslås en strategi, der skal forbedre den generelle livskvalitet og reducere følgerne af kroniske sygdomme samt handicap. Medlemsstaterne opfordres desuden til at prioritere nødvendigheden af et godt samarbejde mellem social- og sundhedssektorerne.

Der lægges endvidere op til, at Kommissionen skal udarbejde en ny handlingsplan for 2011, der skal have til formål at fremme værdighed, sundhed og livskvalitet for ældre mennesker.

Regeringen kan tilslutte sig disse rådskonklusioner.

4. Ligestilling: Styrkelse af vækst og beskæftigelse – input til Lissabonstrategien post 2010

- Vedtagelse af rådskonklusioner
- Politisk debat

Rådsmøde 2980 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 4 på dagsordenen er rådskonklusioner på ligestillingsområdet om opfølgningen på Lissabonstrategien, der udløber i 2010.

Jeg forelægger sagen til orientering.

I rådskonklusionerne opfordres det kommende spanske formandskab til at sørge for, at indgår et ligestillingsperspektiv i de nøglebudskaber, som man skal vedtage til foråret som led i revisionen af Lissabonstrategien.

Under dette punkt vil formandskabet også afholde en egentlig politisk drøftelse om de fremtidige ligestillingsprioriteringer.

Regeringen støtter, at der indgår et ligestillingsperspektiv i EU's social- og beskæftigelsespolitik.

Under debatten på rådsmødet vil jeg fremhæve, at vi fra dansk side står fast på de ligestillingspolitiske landvindinger, vi allerede har opnået på europæisk plan, og at vi vil støtte, at der sættes nye mål, der kan sikre øget ligestilling, fortsat økonomisk vækst og et fleksibelt arbejdsmarked.

Vi skal fremme muligheden for, at både kvinder og mænd kan deltage på arbejdsmarkedet på fuld tid. Det har vi jo gode erfaringer med herhjemme - vi har både EU's højeste beskæftigelsesfrekvens for kvinder og en høj fertilitet.

EU skal være med til at skabe de nødvendige rammer for, at den enkelte kvinde og mand frit kan vælge, hvordan de vil tilrettelægge deres arbejds- og familieliv.

Desværre er der i EU ikke helt den samme opbakning til de ligestillingspolitiske mål, som der har været tidligere. Et mindretal af lande har forsøgt at udvande teksten og tage forbehold for, at ligestilling er en afgørende værdi i samfundet og en forudsætning for vækst og velfærd. Men heldigvis er majoriteten af landene stadig enig om, at vi skal styrke ligestillingsaspektet.

Jeg agter at støtte vedtagelsen af rådskonklusionen og vil selvfølgelig prioritere de danske synspunkter i debatten.

Pia Adelsteen pegede på, at der står i punkt 2 i samlenotatet, at man bør være opmærksom på, at især kvinder rammes hårdt af den økonomiske krise. Hun spurgte, om det er noget, man har tal på, eller om det bare er en formodning.

Hvilke lande tænker beskæftigelsesministeren på, når hun siger, at nogle lande ønsker at udvande ligestillingen?

Beskæftigelsesministeren svarede, at i første omgang var det på europæisk plan meget mændene, som blev ramt af den internationale finanskrisen, bl.a. fordi der er mange mænd i bilindustrien og byggebranchen, men nu er krisen også begyndt at gøre sig gældende i kvindedefagene.

Pia Adelsteen mente, det ikke var et spørgsmål om, hvorvidt det var mænd eller kvinder, der blev ramt af krisen. Man må bekæmpe arbejdsløsheden dér, hvor den er. Derfor studsede hun over at læse sådan noget.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forhandlingsoplægget.

Beskæftigelsesministeren var enig med Pia Adelsteen i, at man skal bekæmpe arbejdsløsheden dér, hvor den er, og ikke skele til, hvilket køn det går ud over. Når man skriver, som man gør, er det fordi kvinderne i mange EU-lande har en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet, og de har nogle dårligere jobs, og derfor går krisen hårdt ud over kvinderne.

5. Opfølgning på Beijing

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2980 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Beskæftigelsesministeren: Som punkt 5 på dagsordenen skal der vedtages rådskonklusioner, der markerer vedtagelsen af FN's ligestillingshandlingsplan i Beijing for 15 år siden.

Jeg forelægger sagen til orientering.

De skiftende formandskaber vurderer hvert halve år, hvordan det går med ligestillingen i medlemslandene på de 12 kritiske områder, som er defineret i Beijing handlingsplanen. Hvert 5. år markerer man vedtagelsen af handlingsplanen. Med de foreliggende rådskonklusioner markerer det svenske formandskab, at det nu er 15 år siden, at handlingsplanen blev vedtaget.

I rådskonklusionerne lægger formandskabet op til, at man styrker sammenhængen mellem de halvårlige opfølgninger på handlingsplanen og det samlede ligestillingsarbejde i EU og medlemslandene.

Kommissionen opfordres til at sikre en regelmæssig opfølgning på de indikatorer, som formandskaberne udarbejder, ved at lade dem indgå i EU's indsats for at fremme ligestilling – blandt andet i Kommissionens årlige rapport til topmøderne om status for ligestillingsarbejdet.

Rådskonklusionerne baserer sig på en meget omfattende rapport fra det svenske formandskab, som har undersøgt, hvad der er sket i medlemslandene på de 12 indsatsområder i Beijing handlingsplanen.

Rapporten viser, at medlemslandene generelt har styrket indsatsen for ligestillingen. Det gælder især på 3 områder. For det første i forhold til at øge kvinders erhvervsdeltagelse og dermed deres økonomiske uafhængighed, for det andet med hensyn til at bekæmpe vold mod kvinder og menneskehandel og for det tredje med at fremme kvinders andel i beslutningsprocesserne. Omvendt konkluderer rapporten også, at der – på trods af den store indsats – stadig er brug for at arbejde målrettet med ligestilling.

Fra dansk side har vi altid støttet de halvårlige opfølgninger på Beijing handlingsplanen, og jeg agter at støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne, så vi fortsat kan arbejde målrettet med ligestilling på EU-niveau.

FO 6. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0636

Rådsmøde 2980 – bilag 1 (samlenotat side 17)

KOM (2008) 0636 – bilag 1 (grundnotat af 16/1-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1349, senest behandlet i EUU 4/6-09)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 6 på dagsordenen er forslag til direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv.

Jeg forelægger punktet til forhandlingsoplæg.

Forslaget blev fremsat i oktober 2008, og jeg forelagde punktet til orientering forud for det sidste rådsmøde i juni. Der er stadig udeståender i forhandlingerne, men trods det har formandskabet alligevel valgt at sætte sagen på dagsordenen med henblik på politisk enighed.

Først lidt om indholdet af forslaget: Formålet med Kommissionens forslag er at give øget ligebehandling til barsel og social sikring for mænd og kvinder i selvstændige erhverv og deres medarbejdende ægtefæller.

Derfor foreslås det for det første at give kvinder i selvstændige erhverv og kvinder, der er medarbejdende ægtefæller, adgang til barselorlov på lige fod med ansatte i en periode på minimum 14 uger, svarende til den gældende periode i graviditetsdirektivet for lønmodtagere.

For det andet foreslås det mere generelt at give medarbejdende ægtefæller adgang til social sikring på betingelser, der fastsættes i den nationale lovgivning.

I Danmark har selvstændige og medarbejdende ægtefæller allerede adgang til barsel og social sikring, og det er vores vurdering, at forslaget ikke vil skabe behov for at ændre de danske regler.

Forhandlingerne har vist, at reglerne om selvstændige og medarbejdende ægtefæller er meget forskellige i de forskellige lande. En række lande har stadig vanskeligheder med forslaget, fordi de ikke har tradition for at regulere de sociale ydelser for selvstændige og medarbejdende ægtefæller.

Andre lande har ønsket mere fleksibilitet i forslaget for at gøre det lettere at tilpasse den nationale lovgivning i det pågældende medlemsland.

Bestemmelserne i direktivet er noget bredere formuleret nu, end de var, da forhandlingerne begyndte. Men forslaget giver fortsat beskyttelse til en gruppe, hvis indsats ikke nødvendigvis har været anerkendt tidligere.

FO Regeringen er positiv overfor forslaget om at skabe gode vilkår for selvstændige og medarbejdende ægtefæller.

Derfor vil jeg opfordre Europaudvalget til at give sin opbakning til, at Danmark kan støtte forslaget og – i det omfang det ikke strider mod direktivets overordnede formål om at fremme ligebehandling – støtte de lande, som ønsker bestemmelser omformuleret, så det passer til disse landes særlige regelsæt.

Pia Adelsteen kunne godt forstå, at man ønskede at hjælpe kvinder, som er selvstændige, men hun mente, det måtte være op til den enkelte stat. Dansk Folkeparti kan ikke støtte forhandlingsoplægget.

Hanne Agersnap advarede beskæftigelsesministeren mod at omformulere bestemmelserne så meget for at tage hensyn til de forskellige nationale regler, at ingenting bliver ændret.

Beskæftigelsesministeren svarede Hanne Agersnap, at der ikke var lagt op til at udvande noget, men der er andre lande, som har større problemer end Danmark, og dem må vi hjælpe.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Dansk Folkeparti dog havde udtrykt sig imod det.

7. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 2980 – bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2008) 0426 – bilag 4 (grundnotat af 8/9-08)

KOM (2008) 0426 – bilag 7 (Europaudvalgets udtalelse)

KOM (2008) 0426 – bilag 8 (Kommissionens svar på Europaudvalgets udtalelse)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0426 – bilag 3 (henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening af 28/8-08)

EU-note (072) – E 61 (notat af 18/9-08 om subsidiaritetsprincippet)

EU-note (072) – E 59 (notat af 3/9-08 om subsidiaritetstjek)

EU-note (072) – E 48 (note af 8/7-08 om ny social dagsorden)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1386, senest behandlet i EUU 4/6-09)

EUU alm. del (08) – bilag 142 (side 580, behandlet i EUU 12/12-08) (072) side 1281 (fortroligt referat af behandling på EUU-mødet 19/9-08 vedr. subsidiaritetstjek)

Indenrigs- og socialministeren: Mit næste punkt er punkt 7 om forslag til direktiv om ligebehandling mellem mennesker uden for arbejdsmarkedet uanset deres religion eller tro, handicap, alder eller seksuelle orientering.

Jeg og min forgænger har tidligere orienteret udvalget om dette forslag senest forud for rådsmødet den 8. juni 2009.

Der har været afholdt en række møder under det svenske formandskab, og det kan konstateres, at medlemsstaterne fortsat har et stort behov for at få afdækket forslagens juridiske, økonomiske og administrative rækkevidde.

Der er således fortsat mangel på klarhed i teksten, og på visse områder savner vi belysning af sondringen mellem medlemsstaternes og EU's kompetence.

Der er store problemer med aldersbestemmelsen, hvor der er bekymring for, om direktivet kan tilsidesætte aldersgrænser i lovgivningen, som de enkelte parlamenter har fundet rimelige og sagligt begrundede i deres lande.

Hertil kommer problemer med fortolkningen af visse begreber som f.eks. "chikane" og "diskrimination ved tilknytning". F.eks. hvor meget skal der til, før nogle grove ytringer kan karakteriseres som chikane i direktivets forstand? Er vi sikre på, at de hensyn, som gælder på arbejdsmarkedet i relationen mellem en arbejdsgiver og den ansatte, også nødvendigvis bør gælde i relationer uden for arbejdsmarkedet? Sådanne spørgsmål skal også afklares.

Forslaget er alene på dagsordenen til fremskridtsrapport, og det er min vurdering, at den i traktatens artikel 13 krævede enstemmighed ikke opnås lige med det samme.

Pia Adelsteen mente godt, det kunne give nogen problemer, at man vil lade reglerne om ligebehandling gælde både inden for og uden for arbejdsmarkedet. Hun syntes, det var en utrolig vag beskrivelse, når man taler om, hvornår indirekte forskelsbehandling foreligger. Hun spurgte, om en dørvagt ikke måtte afvise en gruppe rockere, som forsøgte at komme ind på et diskotek, eller om man i en butik ikke måtte foreskrive en bestemt arbejdsbeklædning for personalet.

Hun mente ikke, EU behøvede at ratificere FN's handicaporganisation, når medlemslandene kan gøre det, som vi har gjort det herhjemme.

På side 53 står der, at det er nødvendigt at få belyst en række spørgsmål vedrørende forslagens nærmere juridiske og økonomiske konsekvenser. Hun ville gerne have at vide, hvilke spørgsmål det drejede sig om.

Lone Dybkjær erkendte, at handicap også er dækket af FN's handicapkonvention, men der står også andre ting i dette vigtige direktivforslag. Hun syntes, det var fint, at vi nu får en oversigt over, hvad der skal til, for at vi kan gennemføre ligebehandling. Hun tilføjede, at hun udmærket var klar over, at der var en lang vej at gå, inden man bliver enige. Derfor var hun glad for, at det klart står i Lissabontraktaten, at der skal være ligebehandling.

Indenrigs- og socialministeren gik selvfølgelig også ind for, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe diskrimination over for f.eks. mennesker med handicap. Det er netop derfor, vi har ratificeret FN's handicapkonvention.

Hun var enig med Pia Adelsteen i, at definitionen af indirekte forskelsbehandling er meget elastisk. Derfor er det afgørende, at vi får et realistisk bud på, hvad de økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser vil være af forslaget. Hun kunne ikke gå ind i en nærmere fortolkning på nuværende tidspunkt, men måtte afvente, at forslaget blev mere præcist.

Handicappede er allerede dækket af FN's handicapkonvention, men forslaget drejer sig også om seksuel orientering og andre ting.

8. Forslag til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0414

Rådsmøde 2980 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2008) 0414 – bilag 3 (grundnotat af 6/10-09)

KOM (2008) 0414 – bilag 2 (henvendelse og høringssvar af 19/8-08 fra Foreningen af Danske Patienter)

KOM (2008) 0414 – bilag 4 (henvendelse af 27/11-08 fra Danske Regioner)

KOM (2008) 0414 – bilag 5 (resumé af suppl. høringssvar af 17/12-08 fra Danske Regioner)

KOM (2008) 0414 – bilag 7 (henvendelse af 17/4-09 fra Danske Regioner)

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 3

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 4

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 5-9

EU-note (08) – E 70 (notat af 4/12-08 om patientrettigheder)

EU-note (08) – E 16 (notat af 2/12-08 om patientrettigheder)

EU-note (072) – E 48 (notat af 8/7-08 om patientrettigheder)

EU-note (06) – E 69 (notat af 3/7-07 om social sikring)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 89 (side 143, senest behandlet i EEU 28/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 47 (side 1700 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 2/10-09)

Sundhedsministeren: Lad mig først gøre status over forhandlingerne om direktivforslaget om grænseoverskridende sundhedsydelser. I forbindelse med min seneste forelæggelse af sagen den 28. oktober nævnte jeg, at der var usikkerhed om, hvorvidt det ville lykkes at opnå politisk enighed på rådsmødet. Den usikkerhed består fortsat, og vi skal nok helt frem til selve mødet på tirsdag, før vi ved, om det vil lykkes nu, eller om der skal flere drøftelser til.

Det centrale udestående spørgsmål i forhandlingerne vedrører direktivets anvendelsesområde. Der er fortsat en gruppe af medlemslande, som ikke ønsker, at direktivet skal omfatte private leverandører uden kontrakt med det offentlige

sundhedssystem. Andre lande har i lighed med Danmark anført, at direktivet i overensstemmelse med Domstolens praksis bør omfatte såvel offentlige som private leverandører.

Formandskabet har fremsat en række kompromisforslag med henblik på at løse dette spørgsmål. Blandt andet fremgår det nu eksplicit af teksten, at direktivet ikke vil indebære en forpligtelse for medlemsstaterne til at yde tilskud til behandling i privat regi, hvis behandlingen finder sted på det pågældende lands eget territorium.

Det fremgår også, at medlemsstaterne – inden for traktatens rammer og hvor der er tungtvejende almene hensyn, der taler for det – kan begrænse adgangen til betalt behandling i udlandet.

Under de seneste drøftelser synes der at være sket en vis bevægelse i positionerne hos de lande, som hidtil har modsat sig, at forslaget kommer til at omfatte private leverandører, og som i øjeblikket udgør et blokerende mindretal.

Kommissionen, som under forhandlingerne har kritiseret Rådets tekst for at være for restriktiv i forhold til patienternes rettigheder, har tilkendegivet, at man forventer at kunne tilslutte sig formandskabets forslag.

På den baggrund er det min vurdering, at der er en mulighed for, at der vil kunne opnås politisk enighed på rådsmødet på tirsdag. Det kan vi i givet fald efter regeringens opfattelse være ganske godt tilfredse med fra dansk side. Som jeg tidligere har redegjort for, er der under forhandlingerne sket væsentlige fremskridt set i forhold til Kommissionens oprindelige forslag, og vi er kommet langt med de danske prioriteter.

Der har dog været to punkter, hvor der har været usikkerhed om udfaldet i forhold til de danske ønsker. Det har nu igennem et stykke tid ligget klart, at direktivet kommer til at omfatte medicintilskud. Det betyder, at borgere, der er sikret i Danmark, kan få tilskud til medicin købt i et andet EU-land og til medicin købt i Danmark på baggrund af en recept udstedt i udlandet – forudsat at medicinen er tilskudsberettiget efter de generelle danske regler. Danmark er som bekendt indstillet på at acceptere dette som led i en samlet aftale.

Det andet udestående var spørgsmålet om almen lægehjælp til gruppe 1-sikrede. Her har der under forhandlingerne været usikkerhed om, i hvilket omfang direktivet kunne rumme den danske ordning, hvor den vederlagsfrie adgang til almen lægehjælp er betinget af, at patienten opsøger sin egen læge i Danmark.

Under de seneste drøftelser i arbejdsgruppen og i Coreper har spørgsmålet om den danske ordnings forenelighed med direktivet været rejst flere gange, og Danmark har fremsat konkrete tekstforslag, som det imidlertid ikke er lykket at få ind i kompromisforslaget.

På den baggrund er det regeringens vurdering, at direktivet vil indebære, at danske gruppe 1-sikrede kan få tilskud til almen lægehjælp i andre EU-lande, og at en henvisning fra en udenlandsk alment praktiserende læge til en praktiserende speciallæge vil kunne bruges i Danmark såvel som i udlandet. Også dét kan vi fra dansk side acceptere som en del af et kompromis, som samlet set er tilfredsstillende.

Som det er fremgået, forventer jeg, at det helt centrale emne på rådsmødet bliver direktivforslaget om grænseoverskridende sundhedsydelse. Hvis det lykkes at

opnå politisk enighed, følger som bekendt en andenbehandling i Rådet og i Parlamentet. Jeg vender naturligvis tilbage til udvalget og orienterer om det videre forløb.

Hanne Agersnap spurgte, om den nyeste udvikling holder sig inden for det mandat, Europaudvalget har givet, idet hun forstod, at der var to ting, sundhedsministeren var lidt utilfreds med.

Sundhedsministeren svarede, at han var helt inden for mandatet. Han havde nævnt den 28. oktober, at der var nogle ting, som måske ikke lige gik i Danmarks retning, og han havde også nævnt, at det var lidt op ad bakke.

9. Antibiotikaresistens

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2980 – bilag 2 (samlenotat side 29)

Sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. e-Sundhed

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2980 – bilag 2 (samlenotat side 31)

Sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Lægemedelpakken

a) Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår forhindring af, at lægemidler, som er forfalskede med hensyn til identitet, historie eller oprindelse, kommer ind i den lovlige forsyningskæde

KOM (2008) 0668

Rådsmøde 2980 – bilag 2 (samlenotat side 33)

KOM (2008) 0668 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

Rådsmøde 2980 – bilag 5 (henvendelse af 24/11-09 fra Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1393, senest behandlet i EUU 4/6-09)

b) Forslag til forordning om ændring af forordning nr. 726/2004 for så vidt angår overvågning af humanmedicinske lægemidler
KOM (2008) 0664

og

Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår lægemiddelovervågning KOM (2008) 0665

– *Fremskridtsrapporter*

Rådsmøde 2980 – bilag 2 (samlenotat side 43)

KOM (2008) 0664 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

Rådsmøde 2980 – bilag 5 (henvendelse af 24/11-09 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1393, senest behandlet i

EUU 4/6-09)

c) Forslag til forordning om ændring af forordning nr. 726/2004 for så vidt angår information til offentligheden om receptpligtige humanmedicinske lægemidler

KOM (2008) 0662

og

Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår oplysninger til offentligheden om receptpligtige lægemidler

KOM (2008) 0663

– *Orientering fra formandskabet*

Rådsmøde 2980 – bilag 2 (samlenotat side 56)

KOM (2008)0662 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

KOM (2008) 0662 – bilag 3 (henvendelse af 29/5-09 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1393, senest behandlet i

EUU 4/6-09)

Sundhedsministeren: Lægemiddelpakken omfatter en række forslag på lægemiddelområdet, som Kommissionen fremsatte i december sidste år. Hovedelementerne i pakken er lovgivningsforslag på 3 felter: Forslag til begrænsning af forfalskede lægemidler, forslag om en styrket lægemiddelovervågning og forslag om information til offentligheden om receptpligtige lægemidler.

Formandskabet har prioriteret forhandlingerne om de 2 første forslag, som der generelt er en positiv indstilling til hos medlemslandene. Regeringen kan generelt støtte målsætningen med begge forslag om at styrke lægemiddelsikkerheden. I arbejdsgruppen er hidtil opnået enighed om en række mere tekniske forhold, men forslagene er ikke modne til politisk stillingtagen. Under forhandlingerne lægger regeringen bl.a. vægt på, at nye tiltag afvejes i forhold til deres virkning og omkostninger.

Forslaget om patientinformation synes medlemslandene til gengæld ikke om. På rådsmødet i juni var der stor skepsis over for forslaget, som de fleste finder meget vanskeligt at administrere og uden merværdi for patienterne. Forslaget har ikke

været behandlet i dette efterår, og det ventes heller ikke drøftet under det spanske formandskab.

I det videre arbejde med alle 3 forslag afventes nu Parlamentets udtalelse til foråret.

12. Forslag til rådshenstilling om vaccination mod sæsoninfluenza

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2009) 0353/2

Rådsmøde 2980 – bilag 2 (samlenotat side 68)

Sundhedsministeren: I forlængelse af influenzapunktet skal jeg lige nævne, at henstillingen vedrørende sæsoninfluenza alligevel ikke kommer på dagsordenen for rådsmødet i næste uge, da der fortsat er behov for drøftelser på arbejdsgruppeniveau. Det er dog forventningen, at forslaget vil kunne vedtages som A-punkt på et rådsmøde senere i december eller først i det nye år. Jeg forventer, at vi fra dansk side vil kunne tilslutte os forslaget, som har til formål at øge vaccinationstilslutningen i risikogrupperne, dvs. den ældre del af befolkningen og visse kroniske patienter. Forslaget har altså ikke noget med den nuværende influenza A-pandemi at gøre.

13. Alkohol og sundhed

– *Rådskonklusioner*

Sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

14. Influenza A, H1N1

– *Orientering ved formandskabet og Kommissionen*

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2980 – bilag 2 (samlenotat side 71)

Udvalgsmødereferater:

(05) side 1397 (senest behandlet i EUU 24/5-06)

(05) side 471 (behandlet i EUU 2/12-05)

(05) side 213 (behandlet i EUU 4/11-05)

(05) side 148 (behandlet i EUU 14/10-05)

Sundhedsministeren: Som det fremgår af rådsmødedagsordenen, skal vi også drøfte influenza A-pandemien. Som I ved, holdt det svenske formandskab et ekstraordinært rådsmøde alene med denne sag på dagsordenen i oktober. Formålet med drøftelsen i næste uge er at gøre status siden sidst, både for så vidt angår situationen i EU og i EU's nabolande.

Formandskabet lægger op til, at drøftelserne skal fokusere på de erfaringer, vi har gjort os hidtil med den nuværende pandemi for så vidt angår adgang til vacciner, vaccinationsstrategi, godkendelsesprocedurer, information til offentligheden, multisektorielle emner og globalt samarbejde. Fokus vil altså være på de elementer, som vi på rådsmødet i oktober var enige om skal indgå i en fælles EU-tilgang til influenzapandemien. Som det er tilfældet i Danmark, har mange andre EU-lande

oplevet epidemien tage fart den seneste måneds tid, så der vil formentlig være en del erfaringer, vi kan dele.

I den forbindelse vil jeg gerne sige et par ord om situationen i Danmark. Som I nok alle har bemærket, er epidemien nu en realitet. Gennem de sidste par uger er antallet af smittede steget markant, ligesom vi nu også har fået de første dødsfald hos patienter, som i forvejen var alvorligt svækket af kronisk sygdom og derfor var særligt sårbare over for influenza. Det er – desværre – forventeligt, at patienter, som i forvejen er svækkede af kronisk sygdom, bliver alvorligt syge og i nogle tilfælde dør af influenza A. Dødsfaldene får ikke umiddelbart Sundhedsstyrelsen til at ændre strategien for vaccination eller behandling.

Siden de første portioner vaccine kom til landet, har det været muligt at vaccinere alle i risikogrupperne under 65 år første gang og prioriteret sundheds- og plejepersonale samt nøglepersoner i relation til klimatopmødet. Der har ikke siden den 17. november været restordre hos Statens Serum Institut på vaccine til vaccination af disse grupper.

Fra uge 49 vil der være vacciner nok til, at alle i risikogrupperne over 65 år også kan blive vaccineret 1. gang.

15. Forslag til rådshenstilling om røgfri miljøer

– Vedtagelse

KOM (2009) 0328

Rådsmøde 2980 – bilag 2 (samlenotat side 73)

Sundhedsministeren: Som det sidste punkt vil jeg nævne rådshenstillingen om røgfri miljøer. Her vil jeg specielt gøre opmærksom på, at det er lykkedes for os at få indarbejdet en opfordring til Kommissionen om, at den – i forbindelse med en eventuel revision af tobaksvaredirektivet – overvejer spørgsmålet om tilsætningsstoffer i tobaksvarer.

I udkastet til henstilling er det formuleret på den måde, at Kommissionen opfordres til at overveje alle produktrelaterede foranstaltninger, der tager sigte på at gøre tobaksprodukter mindre tiltrækkende og mindre vanedannende.

Det holdt hårdt, da Danmark undervejs har stået meget alene med ønsket om, at spørgsmålet om tilsætningsstoffer skulle omtales i denne henstilling, der jo handler om røgfri miljøer. Jeg er meget glad for, at det alligevel er lykkedes for os at få det med.

Derudover vil Kommissionen også blive opfordret til at analysere de juridiske spørgsmål i forbindelse med og evidensgrundlaget for virkningen af neutrale pakninger.

En anden ting, jeg gerne vil nævne, er, at jeg allerede på rådsmødet i juni 2009 anmodede Kommissionen om at medtage tre konkrete punkter i det kommende forslag om revision af tobaksvaredirektivet: 1) En fælles europæisk liste over stoffer, som ikke må tilsættes tobaksvarer; 2) en regulering af de såkaldte slikcigaretter samt 3) etablering af en mekanisme med henblik på at tobaksindustrien pålægges at bidrage til finansieringen af uafhængig forskning i tilsætningsstoffer.

På det kommende rådsmøde vil jeg på ny rejse spørgsmålet om regulering af de såkaldte slikcigaretter og vandpibetobak over for Kommissionen.

Pia Adelsteen roste sundhedsministeren for, at han ville gøre noget ud af det med tilsætningsstoffer i tobak.

Hun syntes også, det var godt, at man fik taget vandpibetobak med, idet det bliver mere og mere udbredt blandt ungdommen.

Lone Dybkjær ville også takke sundhedsministeren for kampen mod tobakken.

Sundhedsministeren kvitterede for bemærkningerne. Han vidste, at det var en lang vej, man skulle gå for at komme af med tilsætningsstofferne.

17. "Mikrofinansieringsfaciliteten"

Sagen er ikke på rådsmødet den 30. november, men forventes behandlet på et senere rådsmøde

KOM (2009) 0333

KOM (2009) 0340

KOM (2009) 0333 – bilag 1 (grundnotat af 7/8-09)

Indenrigs- og socialministeren: Mit sidste punkt, punkt 17, vedrører Kommissionens forslag om at oprette en såkaldt mikrokreditfacilitet med henblik på at skabe beskæftigelse og social inklusion. Dette forslag er ikke på dagsordenen på vores rådsmøde, men det forventes at komme på dagsordenen for et andet rådsmøde inden så længe.

Formålet med forslaget er at lette den nuværende økonomiske krises sociale virkninger og forhindre langtidsledighed og inaktivitet. Ledige og socialt udsatte grupper vil med dette forslag få mulighed for at kunne ansøge om lån og dermed få en ny start. Forslaget har også til formål at bane vejen for en iværksætterkultur blandt nogle af Europas dårligst stillede grupper, herunder de unge. Derudover vil helt små virksomheder, der beskæftiger socialt udsatte grupper, kunne få støtte fra forslaget.

Det ligger også i forslaget, at de enkelte iværksættere kan få støtte i form af mentorordninger, uddannelse, vejledning m.m.

Mikrokreditprogrammet vil være et supplement til andre fællesskabsprogrammer og kan tilbyde instrumenter til risikodeling, lånefinansiering og egenkapitalfinansiering. Kommissionen skal undervejs samarbejde med de europæiske finansinstitutter.

Mikrofinansieringsfaciliteten er foreslået finansieret ved at omfordele 750 mio. kr. fra Progress-programmet, som i forvejen støtter beskæftigelse samt social beskyttelse og integration. Kommissionen har sandsynliggjort, at en sådan omfordeling kan finde sted uden at gøre skade på Progress-programmet.

Regeringen har støttet forslaget under forhandlingerne i arbejdsgruppen. Vi synes, det er en god idé i lyset af den økonomiske krise at fordele nogle af midlerne i Progress-programmet med henblik på en målrettet beskæftigelsesindsats.

Der foregår i øjeblikket en drøftelse med Europa-Parlamentet, som har ønsket en forhøjelse af budgettet med nye midler.

Regeringen finder i lighed med en række andre lande, at der ikke er behov for en forhøjelse af budgettet, men som led i et kompromis kan vi dog støtte en forhøjelse, i det omfang der bliver tale om en reel omprioritering af allerede tildelte midler.

Punkt 8. Rådsmøde nr. 2979 (retlige og indre anliggender) den 30. november – 1. december 2009

Punkt 1 er delt ressort mellem Justitsministeriet og Integrationsministeriet og blev forelagt af såvel justitsministeren som integrationsministeren.

Punkterne 2-15 henhører under Justitsministeriets ressort og blev forelagt af justitsministeren.

Punkt 16 henhører under Skatteministeriets ressort, mens punkt 17-18 henhører under Forsvarsministeriets ressort. Begge blev forelagt af justitsministeren.

Punkt 19 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort og blev forelagt af økonomi- og erhvervsministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 20-28 henhører under Integrationsministeriets ressort og blev forelagt af integrationsministeren.

Justitsministeren: Mandag og tirsdag i næste uge er der rådsmøde i Bruxelles om retlige og indre anliggender.

Der er på flere måder tale om et særligt rådsmøde.

Det er det sidste RIA-rådsmøde under svensk formandskab. Og det er det sidste RIA-rådsmøde, før Lissabontraktaten træder i kraft den 1. december 2009.

Samtidig er det – på andendagen af mødet – det første RIA-rådsmøde, efter at Lissabontraktaten er trådt i kraft.

Denne særlige situation præger selvsagt i høj grad rådsmødet.

For med Lissabontraktaten sker der som bekendt store ændringer af den måde, som EU-medlemsstaterne samarbejder på, når det gælder retlige og indre anliggender. Det skyldes, at man med traktaten flytter det mellemfolkelige samarbejde om politi og strafferet inden for søjle 3 til det overstatslige samarbejde inden for søjle 1.

Det vil som bekendt få særlig stor betydning for Danmark, da vi som følge af det retlige forbehold vil komme til at stå uden for stort set hele det fremtidige EU-samarbejde om retlige og indre anliggender.

Udvalget har modtaget et samlenotat om de væsentligste sager på rådsmødet. Efter aftale med forsvarsministeren og skatteministeren forelægger jeg også de sager på rådsmødet, der hører under de to ministres ansvarsområde. Det drejer sig om henholdsvis punkt 16 og punkt 17 og 18.

Indledningsvis kan jeg oplyse, at alle sagerne forelægges til orientering.

Justitsministeren omtalte først sine sager på rådsmødet og nævnte punkterne 2-4, 7 og 15-18, hvorefter hun sagde: Disse sager behandles om mandagen – og dermed inden Lissabontraktaten træder i kraft.

Det betyder, at Danmark er fuldt og helt med i drøftelserne af disse sager.

Som der nærmere er redegjort for i samlenotatet under de enkelte sager, vil Danmark imidlertid ikke kunne være med i fremtidige initiativer om f.eks. terrorbe-

kæmpelse og udveksling af information, når sådanne initiativer baseres på de nye regler om RIA-samarbejdet i EF-traktaten – eller Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, som EF-traktaten fremover kommer til at hedde.

Formanden sagde til integrationsministeren, da hun havde fået at vide, at integrationsministeren havde et manuskript, som fyldte 22 sider, at udvalget ville sætte pris på, hvis ministeren eventuelt kunne forkorte indlægget og koncentrere sig om det væsentligste.

Integrationsministeren: Jeg synes ikke, der er nogen fyldeord. Jeg vil gøre, som jeg plejer. Talepapiret er i virkeligheden skrevet sådan, at det er talesprog. Men jeg skal gøre det hurtigt.

Lige inden jeg starter vil jeg sige – da pressen farer frem og tilbage derude – at der er nogle rundt omkring i fædrelandet, der har den misforståelse, at når der bliver fremlagt noget ved starten af en formandskabsperiode, så er det nok det, der bliver vedtaget. Vi ved selvfølgelig godt her, at det er det ikke. Det vil også fremgå meget tydeligt af det, jeg siger her, at resultatet i høj grad afviger fra det oprindelige program.

Jeg forelægger dagsordenspunkterne 1 samt 20-28, der alle er til orientering.

Dagsordenspunkt 1 – det såkaldte Stockholm-program, som I har hørt en del om – deler jeg med justitsministeren.

Udover Stockholm-programmet vil jeg alene nævne punkterne 20-22 og 25, mens jeg for de øvrige punkter henviser til samlenotatet.

1. Stockholm-programmet

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0262, KOM (2009) 0263

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 4)

KOM (2009) 0262 – bilag 2 (grundnotat af 11/8-09)

KOM (2009) 0262 – bilag 1 (grundnotat af 27/8-09)

EUU alm. del (08) – bilag 301 (regeringens positionspapir af 1/4-09 vedr. Stockholmprogrammet)

KOM (2009) 0262 – bilag 4 (EUUs hørings svar til Europa-Parlamentet af 1/10-09)

KOM (2009) 0262 – bilag 3 (udtalelse fra Retsudvalget)

KOM(2009) 0263 – bilag 3 (hørings svar af 3/11-09)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 1 om forslaget til nyt flerårigt arbejdsprogram vedrørende retlige og indre anliggender – det såkaldte "Stockholm-program" – er en af de væsentligste sager.

Som beskrevet i samlenotatet udløber det nuværende arbejdsprogram – Haag-programmet – med udgangen af i år.

Det svenske formandskab har på den baggrund udarbejdet et forslag til et nyt arbejdsprogram for perioden 2010-2014 med titlen "Stockholm-programmet – Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste".

Stockholm-programmet bygger videre på de resultater, der er opnået med Tammersfors-programmet fra 1999 og Haag-programmet fra 2004 og understreger prioriteringen af, at man bør fortsætte udvikling af EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste.

Arbejdsprogrammet er ganske vidtfavnende og dækker hele RIA-området – dvs. asyl og indvandringsspørgsmål, civilbeskyttelse, civilretligt samarbejde og samarbejde på det strafferetlige område samt politisamarbejdet.

Hvis jeg skal prøve at sammenfatte hovedlinjerne, kan jeg pege på følgende fire overordnede prioriteringer:

For det første skal det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed være kendetegnet ved en høj beskyttelse af borgernes fundamentale rettigheder og respekt for borgernes personlige integritet og værdighed samt andre rettigheder, som fremgår af charteret om grundlæggende rettigheder.

For det andet bør man i årene fremover videreudvikle de opnåede resultater for så vidt angår gensidig anerkendelse og tillid mellem de retshåndhævende myndigheder. Den gensidige anerkendelse bør således forblive en central hjørnesteen i RIA-samarbejdet.

Herudover bør der for det tredje udvikles en intern sikkerhedsstrategi, der bl.a. skal tage sigte på øget beskyttelse af borgernes liv og sikkerhed og på en styrket bekæmpelse af organiseret kriminalitet på tværs af grænserne.

Endelig skal der som en fjerde hovedprioritet i højere grad sættes fokus på retlige og indre anliggender som led i EU's eksterne relationer.

Fra dansk side har vi under forhandlingerne taget udgangspunkt i de prioriteter, som fremgår af Justitsministeriets bidrag fra april 2009, og som er oversendt til udvalget den 1. april 2009.

Jeg synes, der er blevet lyttet til os, og vi er generelt tilfredse med det forslag, som det svenske formandskab har udarbejdet.

Hvis jeg skal fremhæve steder, hvor de danske prioriteter er afspejlet, vil jeg navnlig pege på opprioriteringen af en effektiv gennemførelse af de vedtagne retsakter og den efterfølgende evaluering heraf.

Vi har i den forbindelse fremhævet, at der fortsat bør gøres brug af det system, der i dag kendes inden for søjle 3, hvor eksperter fra medlemsstaterne inddrages i evalueringen af de øvrige medlemsstater. Dette er nu udtrykkeligt nævnt i teksten.

Derudover er det fra et dansk synspunkt positivt, at der generelt lægges stor vægt på gensidig tillid og anerkendelse, og at det i den forbindelse særligt fremhæves, at der bør arbejdes videre med gensidig anerkendelse af rettighedsfrakendelser.

Vi ser fra dansk side også positivt på den videreudvikling af reglerne om bevissikring, der lægges op til med henblik på at sikre et mere effektivt strafferetligt samarbejde i EU.

Vi har dog samtidig understreget, at der bør gives tid til at lade den nuværende bevissikringskendelse virke, før der introduceres nye retsakter på området. Dette

ligger også i tråd med et bredt ønske blandt medlemsstaterne om, at nye tiltag bør bygge på erfaringerne fra anvendelsen af de eksisterende redskaber.

Herudover støtter vi fra dansk side, at der arbejdes videre med spørgsmålet om at skabe lettere adgang til at anvende beviser fra andre medlemsstater.

Danmark har endvidere støttet prioriteringen af forebyggelse af kriminalitet. Vi har i den forbindelse peget på, at EU's indsats på området bør tilrettelægges på en måde, der sikrer tilstrækkeligt rum til at kunne iværksætte særlige nationale initiativer, der tager hensyn til nationale forhold for så vidt angår udvikling i kriminalitetsmønstre mv.

Formandskabet har lanceret en idé om at oprette et europæisk observatorium for forebyggelse af kriminalitet.

Den idé er vi fra dansk side åbne over for, men man vil bl.a. skulle se nærmere på den organisatoriske model for et sådant observatorium, ligesom man nøje bør overveje, hvordan observatoriet kan finansieres.

Vi er også generelt positive over for den prioritering, der lægges op til, når der tales om indsatsen mod organiseret kriminalitet, der indebærer en styrket indsats mod menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn, it-kriminalitet, økonomisk kriminalitet, narkotikakriminalitet og terrorisme.

Jeg vil i den forbindelse gerne fremhæve, at det bl.a. på dansk foranledning nu fremgår af teksten, at Kommissionen opfordres til at fremlægge et forslag om udveksling af passageroplysninger – såkaldte PNR-oplysninger – som led i bekæmpelsen af terrorisme og anden form for alvorlig kriminalitet.

Jeg vil også gerne nævne, at vi fra dansk side har peget på, at der fremover også bør lægges op til en styrket indsats over for våbensmugling mv., der udgør et stadig stigende problem på tværs af grænserne.

I tilknytning hertil har vi bl.a. peget på muligheden for at fremme den gensidige anerkendelse af rettighedsfrakendelser f.eks. i forhold til adgangen til at opnå våbentilladelser.

Danmark har også støttet videreudviklingen af e-justice, men vi har samtidig peget på, at e-justice alene bør integreres i de retsområder, hvor det findes hensigtsmæssigt.

Fra dansk side glæder vi os også over, at der i forslaget til arbejdsprogram sættes stor fokus på databeskyttelse. Vi støtter i den forbindelse tanker om at skabe et mere sammenhængende og tværgående system til beskyttelse af personoplysninger baseret på grundlæggende principper om formål og proportionalitet samt saglighedsvurderinger.

Jeg vil også gerne nævne den øgede fokus på uddannelse af dommere og anklagere og andre aktører – et emne der også har høj prioritet for Danmark.

Herudover er vi fra dansk side positive over for et øget fokus på arbejdet med retlige og indre anliggender i forhold til EU's eksterne relationer. Man må jo erkende, at EU ikke er alene i verden, og at kriminaliteten i højere og højere grad sker på tværs af landegrænserne. Der er derfor brug for, at man inddrager RIA-temaerne i EU's samarbejde med tredjelande og internationale organisationer.

Jeg vil i øvrigt ikke trætte udvalget med en slavisk gennemgang af hele Stockholm-programmet, idet jeg i stedet vil tillade mig at henvise til beskrivelsen i samlenotatet side 6 og frem. Den er I velkomne til at læse. Det er interessant læsning.

Jeg vil blot sige, at formandskabet har gjort et rigtig godt stykke arbejde. Det har også lyttet til medlemsstaternes ønsker – også de danske ønsker.

Forhandlingerne har vist, at medlemsstaterne grundlæggende er meget enige om de overordnede prioriteter for det kommende arbejde om retlige og indre anliggender.

Med arbejdsprogrammet får vi fastlagt en rigtig god ramme for, hvordan EU kan udvikle RIA-området i de kommende 5 år til gavn for borgerne.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at der ikke er helt så mange konkrete forslag i Stockholm-programmet, som man så i forbindelse med de tidligere arbejdsprogrammer.

Den nærmere udmøntning af programmet vil skulle ske i de kommende år på grundlag af en mere konkret handlingsplan, som forventes fastlagt under det kommende spanske formandskab i foråret 2010.

Regeringen vil naturligvis til den tid vende tilbage over for Folketinget, når der foreligger konkrete udspil på området.

Vi vil også til den tid redegøre nærmere for, hvordan det retlige forbehold spiller ind i forhold til specifikke forslag.

Når det er sagt, vil jeg dog gerne gentage, at nye forslag til retsakter inden for RIA-området stort set alle vil være omfattet af retsforbeholdet.

Pia Adelsteen spurgte, hvorfor det er nødvendigt, at EU tiltræder den europæiske menneskerettighedskonvention, når alle medlemsstaterne har gjort det.

Når man skriver, at man ønsker at harmonisere straffeniveauer, betyder det så, at straffen for en forbrydelse i EU skal være ens i de forskellige lande og ikke længere være noget, nationalstaten kan bestemme?

Karina Lorentzen Dehnhardt spurgte, hvilke muligheder Danmark realistisk set har for at påvirke Stockholm-programmet. Hun var ligesom Pia Adelsteen lidt bekymret ved tanken om, at man vil harmonisere strafferammerne. Hun ville gerne vide, om det gælder alle strafferammer eller kun udvalgte strafferammer. I den forbindelse pegede hun på, at der gælder forskellig lavalder i de forskellige lande, og at vi i Danmark halverer straffen for børn og unge.

Hun havde det lidt svært med den gensidige anerkendelse og nævnte, at vi i forbindelse med den europæiske arrestordre havde set, at afslagsmulighederne var blevet alvorligt indskrænket. Hun mente, det var vigtigt at opretholde afslagsmuligheder, så vi kan sikre danske statsborgere de retssikkerhedsgarantier, vi har i Danmark.

Michael Aastrup Jensen glædede sig over, at de tre konkrete kommentarer, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti var kommet med om Stockholm-programmet i den udtalelse, der var sendt fra Europaudvalget, faktisk var kommet med i det udspil, der ligger nu.

Så snart man har et overblik over det, ville han gerne have et notat om, hvor den danske undtagelse på det retlige område kommer til at spille ind – herunder hvordan den danske undtagelse reelt stopper mange af de ting, der findes i Stockholm-programmet.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at grundlæggende bygger EU's fundament på den europæiske menneskeretskonvention. Når EU som sådan vil tiltræde konventionen, er det blot en understregning af, at man skal overholde den inden for EU's organer.

Han svarede Pia Adelsteen og Karina Lorentzen Dehnhardt, at der ikke sker så mange ændringer med hensyn til straffeniveauerne, men efter Lissabontraktatens ikrafttræden vil man i et direktiv kunne fastsætte minimumsregler for, hvad der kan anses for strafbare handlinger, og hvordan straffeniveauet skal være. Det kan man også i dag, hvor vi efterfølgende gennemfører en dansk lovgivning. Det angår grove, grænseoverskridende former for kriminalitet som f.eks. børnepornografi, menneskesmugling, terrorisme og korruption. I dag har vi vedtaget en række rammeafgørelser, som præciserer medlemsstaternes forpligtelse til at kriminalisere bestemte handlinger, og man har også fastsat regler for, hvad strafferammerne som minimum skal være, hvis man alligevel foretager disse handlinger. Aktuelt har det drejet sig om menneskehandel og seksuelt misbrug af børn. Lissabontraktaten taler om, at man kan fastsætte minimumsregler, og medlemsstaterne kan så vælge selv at gå videre. Det nye i Lissabontraktaten er, at minimumsreglerne for fremtiden kan vedtages med kvalificeret flertal. Der er dog en slags nødbremse for så vidt angår strafferetten, som vi også kan benytte os af fra dansk side, hvis vi finder, at et forslag vil berøre grundlæggende aspekter i vort nationale strafferetlige system. Så kan vi anmode om, at forslaget drøftes i Det Europæiske Råd, hvor man kun kan træffe bestemmelse med enstemmighed.

Han glædede sig ligesom Michael Aastrup Jensen over, at der er blevet lyttet til de ting, der er sendt ind fra Europaudvalget. Han tilføjede, at det er noget, vi har arbejdet meget for fra dansk side.

NOT Justitsministeren ville gerne lave et notat om konsekvenserne af Lissabontraktatens ikrafttræden, men bad om et få et skriftligt spørgsmål herom.

Lone Dybkjær spurgte, om vi efter den 1. december vil have den nødbremse, som justitsministeren talte om.

Kontorchef Carsten Kristian Vollmer svarede, at nødbremsemekanismen er en generel mekanisme, som gælder for alle EU-lande, men da forslaget er omfattet af vort forbehold, vil vi ikke blive bundet af direktivet, så reelt kan vi ikke gøre brug af nødbremsen.

Justitsministeren tilføjede, at da vi ikke bliver bundet af forslaget, kunne han ikke forestille sig, at vi ville benytte nødbremsen.

Karina Lorentzen Dehnhardt forstod, at så længe vi har retsforbeholdet, er vi ikke bundet af direktivet, men vore muligheder for at påvirke det er vel også mindre. Og hvad sker der, når vi ikke længere har retsforbeholdet?

Formanden sagde, at Europaudvalget på et tidspunkt måtte have en mere indgående drøftelse af, hvad Lissabontraktatens ikrafttræden betyder i relation til forbeholdene.

Justitsministeren erklærede sig enig heri, for det har stor betydning for forbeholdene, at Lissabontraktaten træder i kraft. Han henviste til, at udenrigsministeren har lavet et generelt papir herom. Der er områder, hvor vi kan se, at vi får et problem, bl.a. med hensyn til kriminalitetsbekæmpelse og terrorbekæmpelse. Derfor vil regeringen gerne afskaffe det nuværende retsforbehold og erstatte det med et andet.

Integrationsministeren: I fortsættelse af det, justitsministeren har sagt, skal jeg forelægge det i Stockholm-programmet, der vedrører Integrationsministeriets område.

Flere steder i programmet hedder det, at der skal arbejdes videre inden for den ramme, stats- og regeringscheferne har udstukket i den europæiske pagt om indvandring og asyl fra sidste efterår. Det er positivt for os. Vi fik indflydelse på pagtens formulering. Vi fandt dengang, at det var en nyttig ramme for politikudviklingen, og at den lægger op til en godt forvaltet migrationspolitik i EU med en effektiv bekæmpelse af ulovlig indvandring som et centralt element. Det var noget, vi gjorde meget ud af i fortsættelse af Metockdommen.

Det kendetegner det kommende program, at det i vidt omfang henviser til allerede vedtagne tekster. Der lægges altså ikke op til meget vidtgående nye ting, der ikke tidligere er opnået politisk enighed om.

Programmet lægger på mit område generelt op til, at de retsakter, der allerede er vedtaget, først skal evalueres, inden det vurderes, om der skal vedtages nye regler.

Man kan sige, at programmet er mindre ambitiøst end de tidligere programmer – altså Tampere- og Haag-programmerne. Det er vi godt tilfredse med.

Udviklingen på udlændinge- og integrationsområdet i EU har jo været ganske omfattende i den sidste halve snes år, og der er også hos de andre et udbredt ønske om at give plads til implementering og at fokusere på det mere praktiske samarbejde.

Jeg vil alene redegøre for de mere centrale elementer i udkastet og vil i øvrigt henvise til samlenotatet.

Det er meget positivt, at programmet har fokus på konsekvenserne af Metockdommen og dermed på, at vi både nationalt og i EU skal fortsætte med at bekæmpe svig og misbrug af EU-rettens frie bevægelighed, som vi jo i sig selv er meget glade for.

Rådet og Kommissionen opfordres til at overvåge gennemførelsen og anvendelsen af reglerne på området med henblik på at garantere retten til fri bevægelighed og på samme tid hindre misbrug.

Desuden hedder det, at medlemsstaterne skal overvåge misbrug og omgåelse og udveksle information med hinanden. Systematiske tendenser bør meddeles Kommissionen. Der har været forskellige formuleringer undervejs, men det er altså nu blevet til, at det skal meddeles Kommission, som så ikke bare skal overveje, men simpelt hen skal komme med forslag til Rådet – ikke om der skal skrives ind, men hvordan der skal skrives ind på passende vis. Det siger sig selv, at det er noget af det, vi er meget optaget af – jævnfør Metockdommen.

Flere steder i udkastet hedder det, at praktisk samarbejde medlemsstaterne imellem og med tredjelande er vejen frem. Der bygges videre på de gode ideer fra den såkaldte "Global Approach" fra 2005, der blandt andet har fokus på samarbejde med tredjelande på migrationsområdet. Det er også noget, vi støtter.

Vi finder det i det hele taget positivt, at den eksterne dimension på migrationsområdet derudover får en så fremtrædende rolle, som tilfældet er.

Et element heri er nærområdeindsatsen – i EU-terminologien hedder det de regionale beskyttelsesprogrammer.

Danmark støtter, at såvel EU som medlemslandene fortsat skal arbejde aktivt med kapacitetsopbygning i oprindelses-, transit- og modtagelseslande med fokus også på lokalbefolkningerne. Vi skal hjælpe til selvhjælp. Derved kan vi også hjælpe mange flere for de samme penge og undgå de sekundære bevægelser.

De igangværende forhandlinger om Stockholm-programmet har ført til en opdeling, så man deler indvandringspolitik og integrationspolitik. Det er noget, flere stater har ønsket. Dermed får man jo understreget, at begge områder – og især set fra mit synspunkt integrationen – er vigtige. Måske har integrationen ikke haft samme fokus i alle landene. Derfor støtter vi selvfølgelig, at der nu bliver den opdeling. For mit vedkommende føler jeg sådan set, at det er en ny kampplads, for vi har nogle gode ting, vi kan fortælle de andre om integrationspolitikken.

Bekæmpelse af ulovlig indvandring, bl.a. via en effektiv udsendelsespolitik, står centralt i udkastet – ligesom det gør det i den danske udlændingepolitik, så det er vi selvfølgelig også tilfredse med.

Præcis som vi har foreslået i de indledende forhandlinger om programmet, lægges der ikke alene op til indgåelse af EU-tilbagebetalingsaftaler – som vi godt ved det kan tage årevis at forhandle – men også til et øget praktisk samarbejde mellem medlemslande og bilaterale aktiviteter i forhold til tredjelande. Det er også noget, vi har lagt megen vægt på.

Det er klart, at asylområdet er et vigtigt element i programmet.

Asylpakken, som jeg vil komme nærmere ind på senere i dag, indeholder en lang række nye forslag, der allerede er fremsat.

Derfor er fokus i Stockholm-programmet ikke ny asyllovgivning, men et praktisk samarbejde. Det anføres – og det er vi meget enige i – at det kommende asylstøttekontor vil få en nøglerolle i dette arbejde, og at kontoret ventes at komme med redskaber til, at der kan blive dannet en mere ensartet praksis i medlemslandene.

Ikke overraskende har et andet vigtigt element i forhandlingerne været spørgsmålet om øget solidaritet medlemsstaterne imellem.

I udkastet henvises til behovet for at udvise solidaritet over for medlemsstater, som er udsat for ekstraordinært pres. Kommissionen opfordres til, at mulighederne for en ansvarsfordelingsmekanisme analyseres og om muligt udvikles yderligere.

Her lægger regeringen vægt på, at der udvises solidaritet med lande, der er under et særligt pres. Danmark er helt enig i, at fremgangsmåden er en bedre udnyttelse af de allerede eksisterende solidaritetsfonde, støtte til kapacitetsopbygning af de nationale asylsystemer og udstationering af personale. Det er jo en tilgang,

som jeg tidligere har nævnt at Danmark er optaget af. Vi vil meget gerne bidrage og har allerede i et vist omfang bidraget.

Til gengæld er vi stærkt afvisende over for en mekanisme, der måtte føre til en permanent ordning vedrørende overførelse af asylansøgere eller anerkendte flygtninge fra det ene land til det andet. Det mener vi simpelt hen udgør en ny pull factor i forhold til asylsystemet. Vi står heldigvis ikke alene med den holdning.

Vi har gjort meget ud af at gøre det klart, at en sådan mekanisme – hvis man virkelig vil have den pull factor – i hvert fald må være baseret på frivillighed. Jeg har forstået, at det er nu det, der er enighed om.

Der har også været tale om en mekanisme til overvågning eller monitorering af landenes asylsagsbehandling. Men jeg har forstået, at det er blevet pillet af bordet.

Vi afviser også de i udkastet indeholdte ideer om gensidig anerkendelse af afgørelser om asyl. Det er meget uklart, hvad konsekvensen af dette vil være, men det kunne blive en slags fri bevægelighed inden for EU for flygtninge. Man kan sige, at så er vores eget flygtningebegreb jo ikke noget værd. Så det afviser vi selvfølgelig kraftigt.

Der lægges i forslaget nu alene op til, at man skal foretage nogle overvejelser. Vi vil selvfølgelig ikke modsætte os, at man overvejer og undersøger noget, hvis andre lande ønsker det. Det er også noget, der har bevæget sig lidt.

I forhold til grænsekontrol støtter regeringen en øget operationel rolle for FRONTEX, der samtidig løbende bør overveje, hvor dens indsats giver mest mulig nytte. Vi er imod et egentligt fælles europæisk grænsepoliti, idet bevogtningen af grænsen stadig væk er en national opgave. Det er heller ikke noget, der har været foreslået denne gang.

På visumområdet bakker vi naturligvis op om øget konsulært samarbejde, og regeringen er også med på, at vi ser nærmere på den idé, der har været om, at borgerne skulle kunne søge i nogle fælles centre. Men det må selvfølgelig stadig være det enkelte land, der beslutter, hvordan resultatet skal være. Det vil sige, at en fælles visumudstedelsesmekanisme kan vi ikke støtte. Det ville jo betyde, at vi fratages vores egen kompetence. Det, der er tale om, er, at man også her prøver at kigge på det. Det kan vi ikke modsætte os, hvis alle andre lande ønsker at kigge på det.

Som nævnt finder regeringen det positivt med den store fokus, programmet har på den eksterne dimension, og de geografiske prioriteringer synes at være det rette, nemlig mod de lande og regioner der giver os flest udfordringer på udlændingeområdet.

Dog har vi foreslået, at punkterne skal baseres på sikre data og have den nødvendige fleksibilitet i forhold til den dynamik, der kendetegner udlændingeområdet i forhold til oprindelses- og transitlandene, f.eks. med nye rejseruter.

I øvrigt er jeg meget tilfreds med, at programmet afspejler vigtigheden af bekæmpelse af radikaliserings. Det vil jeg ikke sige noget om, idet jeg forstår, at justitsministeren har fortalt nærmere om terror osv.

Samlet set synes jeg, at udkastet til Stockholm-programmet udmærket dækker de elementer, som Danmark har været optaget af. Vi har det indtryk, at sådan som

det ser ud nu, er de knaster, jeg har netop har nævnt, ikke større, end at programmet vi kunne vedtages i december måned, og at det bliver et afbalanceret program.

Michael Aastrup Jensen var enig i de holdninger, integrationsministeren havde givet udtryk for, og støttede den håndfaste danske position.

Han syntes, det var rart at se, at en del af de kommentarer, Europaudvalget havde fremsendt i høringsvaret, faktisk var kommet med. Programmet giver en lang række gode værktøjer, ikke mindst FRONTX. Han pegede på, at den sidste opgørelse viser, at der havde været en 50 pct. reduktion i antallet af illegale indvandrere via Middelhavet.

Michael Aastrup Jensen var – helt på linje med integrationsministeren – skeptisk over for, at man kunne komme til at harmonisere på nogle områder, hvor vi ikke ønskede en harmonisering, og at man derved kunne reducere vore muligheder for at føre vor egen udlændingepolitik.

Integrationsministeren takkede Michael Aastrup Jensen for bemærkningerne. Hendes embedsmænd arbejdede hårdt, for der sker hele tiden noget nyt på integrationsområdet. Hun mente, Metockdommen havde gjort hende mere stålsat, idet hun derved havde haft noget konkret at gå ud fra, når hun skulle forsøge at overbevise sine kolleger om det rigtige i den danske holdning. Hun bekræftede, at vi har været temmelig håndfaste, når det gjaldt illegal indvandring. Det glædede hende, at man havde delt indvandringspolitik og integrationspolitik op. Nu var der kommet en ny tysk integrationsminister, og ham ville hun hægte sig op på.

Meta Fuglsang pegede på den tendens, der var i Stockholm-programmet til at fremme den legale indvandring, så man lidt lettere kunne kontrollere den illegale indvandring. Hun spurgte integrationsministeren, om vi ikke ved at gøre noget konstruktivt på asylområdet bl.a. ved en styrkelse af de ydre grænser kunne mindske noget af den illegale indvandring.

Hun spurgte, om vi havde mulighed for at hjælpe nogle af de familier, der blev splittede, derved at de havde fået asyl i forskellige lande.

Integrationsministeren pegede på, at mange af de illegale indvandrere i realiteten var fattigdomsflygtninge, som ikke opfyldte flygtningekonventionens betingelser. Derfor har vi på alle måder søgt at fremme tilbagetagesaftaler. Hvad enten de er flygtninge eller sultne, er problemerne store i de lande, de kommer fra. Derfor prøver vi at hjælpe de pågældende lande og laver strategisk genbosætning. Når vi ser på Danmark, giver vi et højt antal opholdstilladelser til folk, der har fået beskæftigelse. Når antallet af familiesammenføringer og asylsøgere er faldet, er det fordi vi har strammet reglerne. Der er mange uheldige mennesker i verden, men integrationsministeren havde den opfattelse, at vi skal gøre så meget som muligt i nærområderne.

Med hensyn til de splittede familier søger vi at samle familier, som kan få beskæftigelse. Hun turde ikke sige, at fordi vi giver flere legale arbejdstilladelser, kan vi kontrollere mindre. Det ligger der slet ikke i det. Tværtimod kan man sige, at papiret understreger, at misbrug og illegal indvandring skal bekæmpes.

2. SIS II

– Statusorientering

KOM (2005) 0236, KOM (2005) 0230 og KOM (2005) 0237

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 22)

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 85, senest behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1317, behandlet i EUU 29/5-09)

EUU alm. del (08) – bilag 325 (side 1077, behandlet i EUU 3/4-09)

EUU alm. del (08) – bilag 279, (side 804, behandlet i EUU 20/2-09)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 2 handler om SIS II-projektet og behandles på mødet i det blandede udvalg med Norge, Island, Schweiz og Liechtenstein, der finder sted på mandag i tilknytning til rådsmødet.

På mødet forventes Kommissionen at orientere om, hvordan det går med SIS II-projektet.

Som nærmere beskrevet i samlenotatet på side 22 og frem er der stadig visse problemer med projektet.

Men efter det oplyste forventer Kommissionen dog stadig, at det er muligt at gennemføre de planlagte test, så man kan sikre sig, at den tekniske udvikling af det nye Schengeninformationssystem skrider frem.

Fra dansk side prioriterer vi fortsat projektet højt og glæder os over, at der trods alt er fremdrift i SIS II-projektet.

3. EU's indsats mod terrorisme

– Statusorientering

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 26)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 109 (side 256, behandlet i EUU 14/11-08)

EUU alm. del (072) – bilag 49 (side 85, behandlet i EUU 30/11-07)

EUU alm. del (06) – bilag 382 (side 1432, behandlet i EUU 8/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 110 (side 487, behandlet i EUU 1/12-06)
(05) side 1374 (behandlet i EUU 24/5-06)

(05) side 391 (behandlet i EUU 25/11-05)

(03) side 807 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 18/3-04)

Justitsministeren: Rådet skal om mandagen – altså inden Lissabontraktatens ikrafttræden – bl.a. behandle punkt 3 om EU's indsats mod terrorisme og punkt 4 om en ny strategi for, hvordan de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne mest hensigtsmæssigt kan udveksle oplysninger som led i samarbejdet om bekæmpelse af kriminalitet.

4. Forslag til en EU-strategi om informationsstyring

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 32)

Justitsministeren nævnte sagen under dagsordenens punkt 3 ovenfor.

5. Eksterne relationer inden for retlige og indre anliggender

– *Orientering*

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 36)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. E-justice

– *Status*

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 39)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 109 (side 1325, senest behandlet i

EUU 29/5-09 – punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (08) – bilag 325, side 1082 (senest behandlet i

EUU 3/4-09 – punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (08) – bilag 279, side 802 (behandlet i EUU 20/2-

09 – punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (06) – bilag 382, (side 1432, behandlet i EUU 8/6-07)

Justitsministeren: Rådet vil om tirsdagen bl.a. få forelagt en status for projektet om e-justice, der er omtalt i samlenotatets punkt 6.

7. Undertegnelse af aftale mellem EU og Japan om gensidig retshjælp i straffesager

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 47)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 279 (side 803, senest behandlet i EUU

20/2-09)

Justitsministeren: Endvidere skal Rådet mandag drøfte udkastet til retshjælpsaftale mellem EU og Japan. Sagen er nævnt som punkt 7 i samlenotatet på side 47 og frem.

8. Forslag til Rådets rammeafgørelse om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA

– *Politisk drøftelse*

KOM (2009) 0136

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 54)

KOM (2009) 0136 – bilag 1 (grundnotat af 20/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 92, senest behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1323, behandlet i EUU 29/5-09, punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (08) – bilag 325, side 1082 (behandlet i EUU 3/4-09)

Justitsministeren: Om tirsdagen – altså på dagen hvor Lissabontraktaten træder i kraft – skal Rådet drøfte en række emner, der angår det civile retlige og strafferetlige EU-samarbejde.

Det drejer sig bl.a. om punkt 8, 10 og 11 om bekæmpelse af henholdsvis menneskehandel og seksuelt misbrug af børn og om fælles EU-regler vedrørende overførsel af retsforfølgningen i straffesager.

Drøftelserne vil tage udgangspunkt i de tre forslag til nye rammeafgørelser på området, som jeg tidligere har haft lejlighed til at nævne her i udvalget.

Alle tre forslag falder bort med Lissabontraktatens ikrafttræden og vil i givet fald skulle genfremsættes på grundlag af de nye regler om retlige og indre anliggender.

Fra dansk side har vi varmt støttet de fremlagte forslag – når det gælder forslaget om overførsel af retsforfølgning har vi oven i købet været medforlagsstiller.

Vi støtter, at indsatsen mod menneskehandel og seksuelt misbrug af børn styrkes, og vi ser også et behov for at indføre fælles procedurer, der kan gøre det lettere at overføre retsforfølgningen i straffesager, så retshåndhævelsen i EU kan blive mere effektiv.

Vi hilser derfor nye initiativer på området velkommen. Samtidig er det som sagt sådan, at Danmark vil komme til at stå uden for på grund af det retlige forbehold.

Lone Dybkjær forstod, at forslaget under dagsordenens punkt 10 falder ind under Lissabontraktaten, og at vi derfor ikke længere har indflydelse på det, når den træder i kraft. Hun ville gerne vide, hvad det helt konkret vil betyde.

Kontorchef Carsten Kristian Vollmer svarede, at det konkrete forslag til rammeafgørelse falder bort, da det ikke når at blive vedtaget før den 1. december. Han forventede dog, at sagen om seksuelt misbrug af børn stadig ville have høj prioritet, og at Kommissionen vil komme med et nyt direktivforslag, som ville ligge tæt op ad det, man var blevet enige om inden Lissabontraktatens ikrafttræden. Da det er omfattet af søjle 1, er det også omfattet af det danske retlige forbehold og vil ikke blive bindende for Danmark.

9. Forslag til EU's eksterne dimension inden for bekæmpelse af menneskehandel

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 70)

Justitsministeren omtalte ikke dette punkt.

10. Forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA

– *Statusorientering*

KOM (2009) 0135

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 75)

KOM (2009) 0135 – bilag 1 (grundnotat af 20/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 109 (side 1322, senest behandlet i

EUU 29/5-09 – punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (08) – bilag 325 (side 1081, behandlet i EUU 3/4-09)

Justitsministeren omtalte sagen under dagsordenens punkt. 8.

11. Forslag til Rådets rammeafgørelse om overførsel af retsforfølgning i straffesager

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 99)

EUU alm. del (08) – bilag 521 (grundnotat af 27/7-09)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 91, senest behandlet i EUU 16/10-09)

Justitsministeren omtalte dette punkt under dagsordenens punkt 8.

12. Forslag til rådskonklusioner om anvendelse af strafferetlige bestemmelser i EU-lovgivning

- Vedtagelse
- A-punkt

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 109)

Justitsministeren: Jeg vil også gerne nævne punkt 12, der angår modelbestemmelser inden for strafferetten.

Der er tale om et forsøg på at sammenfatte erfaringerne fra de sidste 10 år, hvor man i EU har udviklet nogle standardformuleringer, når det gælder regler om forsøg, medvirken og ansvar for juridiske personer m.v.

Tanken er, at disse "modelbestemmelser" vil kunne udgøre et godt udgangspunkt for arbejdet i Rådet, når man i fremtiden foreslår nye EU-retsakter, hvor der skønnes behov for at medtage strafferetlige elementer – som vi f.eks. har set i forbindelse med direktivet om skibsforurening.

Fra dansk side synes vi, ideen er rigtig god, og vi støtter derfor initiativet.

Samtidig er det også på dette område sådan, at Danmark på grund af det retlige forbehold ikke vil kunne være med i retsakter, der fremsættes på grundlag af de nye regler om det overstatslige RIA-samarbejde.

13. Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2006/325/EF med henblik på fastsættelse af en procedure til gennemførelse af artikel 5, stk. 2, i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsmæssige område*

- Vedtagelse
- A-punkt

KOM (2009) 0101

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 113)

KOM (2009) 0101 – bilag 1 (grundnotat af 11/5-09)

- * Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Rådet vil også få forelagt sagerne under punkt 13 og 14 om forslag til ændringer af to afgørelser på det civilretlige område.

Ændringerne tager sigte på at løse et problem af mere teknisk karakter i tilknytning til Danmarks to parallelaftaler om retternes kompetence og forkyndelser mv. i civile sager. Jeg kan i den forbindelse henvise til samlenotatet side 113 og frem.

14. Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2006/326/EF med henblik på fastsættelse af en procedure til gennemførelse af artikel 5, stk. 2, i aftalen mellem det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager*

– Vedtagelse

– A-punkt

KOM (2009) 0100

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 118)

KOM (2009) 0100 – bilag 1 (grundnotat af 11/5-09)

- * Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten finder derfor anvendelse.

Justitsministeren nævnte sagen i forbindelse med dagsordenens punkt 13.

15. Gennemførelsesforanstaltninger vedrørende rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol)

– Vedtagelse

– A-punkt

KOM (2006) 0817

Rådsmøde 2979 – bilag 3 (samlenotat side 123)

KOM (2006) 0817 – bilag 2 (grundnotat af 14/3-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 237 (side 715, senest behandlet i EUU 11/4-08)

EUU alm. del (072) – bilag 164 (side 505, senest behandlet i EUU 22/2-08)

Justitsministeren: Rådet vil på mandag også få forelagt en række forslag til såkaldte følgeforanstaltninger i tilknytning til den nye rådsafgørelse om Europol. Jeg kan i den forbindelse henvise til punkt 15 i samlenotatet.

Sagen om Europolrådsafgørelsen har tidligere været nævnt her i udvalget, og sagen behandles aktuelt af Folketingets Retsudvalg i forbindelse med lovforslag L27, der blev andenbehandlet i går.

Jeg vil undlade i dag at gå nærmere ind i detaljerne i følgeforanstaltningerne, men blot sige, at der i vidt omfang er tale om videreførelse af den ordning, der i dag gælder efter Europolkonventionen.

16. Forslag til Rådets afgørelse om brug af informationsteknologi på toldområdet

- *Vedtagelse*
- *A-punkt*

Rådsmøde 2979 – bilag 4 (tillæg til samlenotat side 1)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 16 om brugen af toldoplysninger skal også behandles om mandagen.

Sagen – som jeg nævner på vegne af skatteministeren – angår et forslag om at give Europol og Eurojust begrænset adgang til det eksisterende toldinformations-system med henblik på at styrke retshåndhævelsen over for smugling af narkotika og andre ulovlige varer på tværs af grænserne.

Sagen er beskrevet i Skatteministeriets samlenotat, og jeg vil blot nævne, at vi fra dansk side kan støtte initiativet

17. Udkast til Rådets konklusioner om styrkelse af kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed (CBRN-sikkerhed) i Den Europæiske Union – en EU CBRN-handlingsplan

- *Vedtagelse*
- *A-punkt*

KOM (2009) 0273

Rådsmøde 2979 – bilag 1 (samlenotat side 1)

KOM (2009) 273 – bilag 1 (grundnotat af 26/8-09)

KOM (2009) 273 – bilag 2 (grundnotat af 26/8-09)

Justitsministeren: Herudover vil jeg på vegne af forsvarsministeren kort nævne dagsordenens punkt 17 og 18.

Den ene sag angår et styrket samarbejdet i EU om den såkaldte "CBRN sikkerhed" – altså sikkerheden omkring kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare substanser. Den anden sag angår forebyggelse af natur- og menneskeskabte katastrofer.

Sagerne er beskrevet nærmere i Forsvarsministeriets samlenotat, og jeg vil blot nævne, at vi fra dansk side kan støtte initiativerne.

18. Udkast til Rådets konklusioner om en fællesskabsramme for katastrofe-forebyggelse i EU

– Vedtagelse

– A-punkt

KOM (2009) 0082

Rådsmøde 2979 – bilag 1 (samlenotat side 4)

KOM (2009) 0082 – bilag 1 (grundnotat af 18/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1321, seneste behandling i Europaudvalget 29/5-09)

Justitsministeren omtalte sagen under dagsordenens punkt 17.

19. Rådets afgørelse om undertegnelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om behandling og overførsel af finansielle data til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (SWIFT-sagen)

– Vedtagelse

Rådsmøde 2979 – bilag 6 (tillæg til samlenotat)

EU-note (06) – E 68 (baggrundsnote af 26/6-07 om SWIFT-sagen)

Finansministeren forelagde denne sag under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

20. Det fælles europæiske asylsystem (CEAS)*

– Status

KOM (2008) 0815, KOM (2008) 0820, KOM (2008) 0825, KOM (2009) 0551, KOM (2009) 0554

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 12)

KOM (2008) 0825 – bilag 1 (grundnotat af 14/4-09)

KOM (2008) 0360 – bilag 1 (grundnotat af 19/12-08)

KOM (2008) 0820 – bilag 1 (grundnotat af 14/4-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 96, senest behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1643, behandlet i EUU 11/9-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1303, behandlet i EUU 29/5-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1306, behandlet i EUU 29/5-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1307, behandlet i EUU 29/5-09)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV.

Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Formandskabet har sat punktet på dagsordenen for at give en status over forhandlingerne om de mange asylforslag. Kommissionen har jo fremsat 8 forskellige forslag.

Jeg skal med det samme sige, at alle forslag er omfattet af forbeholdet, hvorfor Danmark ikke vil blive bundet, men vi har som bekendt en parallelaftale vedrørende Dublinforordningen og Eurodacforordningen.

Det er noget, jeg også har talt om tidligere.

Forslagene til ændringer af Dublinforordningen, Eurodacforordningen og forslaget til et ændret modtagelsesdirektiv forhandles stadig væk i Rådets asylarbejdsgruppe. Der er sket mange fremskridt, men der er også flere udestående problemer.

På rådsmødet vil Kommissionen præsentere sine nye forslag til et ændret asylproceduredirektiv og et ændret flygtningedefinitionsdirektiv, som Kommissionen fremsatte den 21. oktober 2009.

Jeg nævnte disse sager på samrådet forud for oktoberrådsmødet, men Kommissionen havde på daværende tidspunkt ikke fremsat forslagene og præsenterede dem i øvrigt heller ikke – som det ellers var ventet – på rådsmødet i oktober.

Nu har vi for ganske nylig fået forslagene. Umiddelbart ser det – set fra vores synspunkt – ikke så slemt ud, som man kunne have frygtet. Der lægges tilsyneladende ikke op til de store ændringer af, hvem der har krav på asyl ifølge flygtningedefinitionsdirektivet. Der er mere lagt op til, hvilke rettigheder de skal have. Jeg bilder mig ind, at jeg tidligere har nævnt, at det har ikke nogen betydning for os, fordi der, når det drejer sig om opholdsgrundlaget, ikke er nogen forskel med hensyn til rettigheder i Danmark, når først de har fået opholdstilladelse,.

Det kan imidlertid godt være – sådan vurderer vi det – at der er andre lande, som har problemer med forslagene her.

I øvrigt er der tale om to komplicerede og omfattende forslag. Jeg ser frem til Kommissionens præsentation og de andre medlemsstaters tilkendegivelser, så vi kan få et bedre overblik over, hvor problemerne ligger.

Vi vil selvfølgelig snarest muligt oversende grundnotater om disse to nye forslag, som vi altså har fået for ganske nylig, og selvfølgelig beskrive forslagernes indhold. Der vil senere – forud for kommende rådsmøder – blive lejlighed til en egentlig drøftelse her i udvalget.

21. Kommissionens forslag om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor*

– *Status*

KOM (2009) 0066

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 17)

Rådsmøde 2979 – bilag 5 (henvendelse af 24/11-09 fra Cypers Parlament)

KOM (2009) 0066 – svar på spørgsmål 1 (om de økonomiske konsekvenser for Danmark)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 60, punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1637, senest behandlet i EUU 11/9-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1300, behandlet i EUU 29/5-09)

- * Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Asylstøttekontoret er en gammel travet. For så vidt angår forslagene om et asylstøttekontor og en EU-genbosætningspolitik er der udarbejdet selvstændige samlenotater. Vi forventer, at disse områder snarest bliver forhandlet på plads.

Vedrørende asylstøttekontoret skal jeg uden for manuskriptet sige, at jeg netop har erfaret, at der sikkert vil komme en drøftelse på frokostmødet dernede af, hvor det skal ligge. Der er nogle, der bringer sig i position, idet de selvfølgelig gerne vil have dette asylstøttekontor. Vi har egentlig den opfattelse, at det ikke er en sag, hvor vi vil have en meget høj profil. Med de forslag, der er kommet i øjeblikket – og jeg tror ikke, der kommer flere – drejer det sig om Bulgarien, Cypern og Malta.

Det sidste udestående mellem Rådet og Europa-Parlamentet i sagen om asylstøttekontoret ser ud til at kunne blive løst.

Jeg regner derfor med, at det kommende rådsmøde er sidste gang, hvor denne sag vil blive drøftet, og at den formelle vedtagelse kan finde sted i begyndelsen af 2010.

Som jeg oplyste forud for rådsmødet den 21. september 2009, er der under forhandlingerne lagt op til, at Danmark skal inviteres med til alle møder i kontorets bestyrelse, og at Danmark kan inviteres til møder i kontorets arbejdsgrupper. Det er en ordning, som fuldt ud er i overensstemmelse med forbeholdet, og som gør det muligt, at Danmark også fremover kan samarbejde med resten af EU på de områder, hvor vi allerede har et samarbejde. Dette samarbejde vil ske på et mellemstatsligt grundlag.

I dag sidder vi som medlemsland med omkring mødebordet i rådsregi og i Kommissionen, når der drøftes spørgsmål om asyl.

Derfor bør vi som medlemsland også sidde med om mødebordet ved asylstøttekontorets bestyrelsesmøder. Forudsætningen er fuldt ud den samme som i Rådet og under møder i Kommissionen. Vi har taleret, men ikke stemmeret.

Vi bør også deltage i relevante arbejdsgrupper, mener vi.

Kontoret skal lette praktisk samarbejde. Det vil vi også deltage i drøftelserne af. Vi har, som jeg har sagt tidligere, mulighed for at bidrage til kapacitetsopbygning. Det gør vi allerede.

Vi skal have fastlagt nærmere, hvordan arbejdet skal fungere i praksis.

Hvis nogen spørger, om vi er involveret i det med hensyn til penge og Flygtningefonden, så er svaret, at det er vi ikke, for vi har forbehold.

22. Det fælles EU-genbosætningsprogram*

– Tidlig forelæggelse

KOM (2009) 0447, KOM (2009) 0456

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 29)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1634, senest behandlet i EEU 11/9-09)

- * Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Jeg har nævnt genbosætningsprogrammet før.

Det er helt oplagt vores krav, at genbosætningspolitikken skal bygge på frivillighed. Vi har allerede vores genbosætningspolitik – og har haft det i mange år – med kvoteflygtninge.

Vi vil ikke være med til, at EU skulle kunne bestemme, hvilke nationaliteter vi skal tage. Men at der kan være et forstærket samarbejde, har vi selvfølgelig ikke nogen indvendinger imod. Tværtimod bør der være flere europæiske lande, som er med i en genbosætningspolitik.

De anbefalinger, der måtte komme, er vi altså ikke bundet af.

Flygtningefonden vil gå ind og støtte de flygtninge, man tager, med 4.000 euro pr. genbosat flygtning. Men som sagt deltager vi ikke i Flygtningefonden.

Den anden del af Kommissionens forslag handler om styrket praktisk samarbejde mellem medlemsstaterne på genbosætningsområdet. Det kan være sådan noget som, at vi er fælles om tolke og udvælgelsesrejser. De kan være udmærket og gøre arbejdet mere rationelt og måske give en mere optimal fordeling af flygtningene.

Så er der det, vi kalder strategisk genbosætning. Det er noget, vi har været meget optaget af i Danmark. Mine embedsmænd er meget optaget af det. Det handler om, at samtidig med at vi tager flygtninge, tænker vi også på nærområderne – dér hvor vi tager dem fra. Vi må prøve at styrke de tilbageværende ved en lokal integration i opholdslandet. Det ville være en klar styrkelse, hvis vi kunne gøre begge dele på én gang. Det har i virkeligheden været Danmarks politik i meget lang tid. Også her vil vi stille arbejdskraft til rådighed for at hjælpe de pågældende lande på asyl- og indvandringsområdet.

I øvrigt kan jeg henvise til samlenotatet om det fælles EU-genbosætningsprogram.

23. Oprettelse af et IT-agentur på området frihed, sikkerhed og retfærdighed*

– *Orienterende debat*

KOM (2009) 0293, KOM (2009) 0294

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 35)

- * Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

24. Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)

– *Status*

KOM (2009) 0473

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 44)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 98, senest behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 13, side 1641 (behandlet i EUU 11/9-09)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

25. Forslag til Rådets forordning om ændring af visumforordningen

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0366

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 47)

KOM (2009) 0366 – bilag 1 (grundnotat af 21/9-09)

Integrationsministeren: Til sidst lige et par ord om visumforordningen.

Forordningen regulerer, hvilke tredjelandsstatsborgere som skal være visumfri ved indreisen i Schengenområdet, og hvilke der pålægges krav om visum.

På rådsmødet forventes en vedtagelse af forslaget, hvilket betyder, at statsborgere fra Makedonien, Serbien og Montenegro bliver visumfrie – dog kun såfremt de er i besiddelse af et biometrisk pas.

Ændringen ventes at træde i kraft den 19. december 2009.

Forslaget skal ses som en opfølgning på gamle konklusioner om det vestlige Balkan helt tilbage fra 2003, hvor stats- og regeringscheferne bekræftede vigtigheden af en dialog om visum til kortvarigt ophold.

Det har været en grundlæggende forudsætning, at der var en række betingelser, der skulle opfyldes, før de pågældende lande kunne opnå visumfrihed.

Jeg kan sige, at udover visumliberalisering har betingelserne været, at der skulle være sket fremskridt for de retssamfund, som vi her taler om. De skal være med til at bekæmpe ulovlig indvandring, og de skal selvfølgelig også være med til grænsekontrol og forstå sig på dokumentssikkerhed.

Det er vurderet nu, at de lande, der opfylder betingelserne, er Serbien, Montenegro og Makedonien, men ikke på nuværende tidspunkt Albanien og Bosnien-Hercegovina.

Det forventes dog, at også Albanien og Bosnien-Hercegovina vil opfylde betingelserne i den nærmeste fremtid.

Vi støtter vedtagelsen af forslaget, idet visumfriheden for de tre lande vil understøtte den positive udvikling, der har fundet sted på Balkan, og givet vil inspirere landene til at fortsætte vejen mod EU-medlemskab.

Pia Adelsteen syntes, det var fint, at man stillede nogle betingelser op for, hvem der kan undgå at have visum for at komme ind i lande, der deltager i Schengensamarbejdet. Hun spurgte, hvem der kunne foreslå visumfrihed, idet hun tænkte på Taiwan, som hun mente burde have visumfrihed.

Integrationsministeren sagde, at i princippet kan ideen om at indføre visumfrihed for et land starte alle steder, f.eks. på et formelt møde eller ved en uformel drøftelse blandt integrationsministrene, men så må det afhænge af det videre forløb, om det bliver til et egentligt forslag. Hun tilføjede, at det betød utroligt meget for landene, at de opnåede visumfrihed eller visumlempelse. I øjeblikket drøfter man, hvad der skal ske med Taiwan.

26. Rådskonklusioner om arbejdskraftindvandring og dets potentiale for udvikling

– Vedtagelse

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 51)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

27. Rådskonklusioner om mobilitetspartnerskaber som et instrument under EU's samlede migrationsstrategi

– Vedtagelse

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 54)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

28. Indgåelse af mobilitetspartnerskab mellem EU og Georgien

– Vedtagelse

Rådsmøde 2979 – bilag 2 (samlenotat side 57)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.